

Adoption & Samfund

Medlemsblad for Adoption & Samfund | Nr. 4 | September 2013 | 37. årgang

LÆS I DETTE NUMMER:

Mine kære børn på Ayúdame | Urimelige ventetider på adoption – er det barnets tarv? | At blive storesøster til en pige fra Etiopien | Der går ikke en dag, uden jeg tænker på min datter | Generalforsamlinger

INDHOLD

Leder: Mens vi venter på Annette Vilhelmsen.....	3
Clara Lucia Tonnisen: Mine kære børn på Ayúdame	4
Lisbet Mogensen: Urimelige ventetider på adoption – er det barnets tarv?	7
Anonym: At blive storesøster til en pige fra Etiopien	11
Anonym: Der går ikke en dag, uden jeg tænker på min datter.....	13
Bogameldelse: Spædbarnsterapi.....	16
Bogameldelse: Sådan holder du hovedet koldt.....	17
Nyt fra Adoption & Samfund.....	18
Nyt fra lokalforeningerne.....	20
Lokalforeninger og landegrupper	30
Rådgivningsguide	31
Adoptionskalender	32

Adoption & Samfund

Foreningstelefon:

65 92 00 18

Hjemmeside:

www.adoption.dk

HOVEDBESTYRELSE

Formand:

Jens Damkjær
Vestre Fasanvej 53
8410 Rønde
jens.damkjaer@adoption.dk
40 83 41 93

Næstformand:

Michael Paaske
Klanghøj 47
8670 Låsby
michael.paaske@adoption.dk
65 96 05 21 (priv.) / 29 48 53 06 (mob.)

2. næstformand:

Jørn K. Pedersen
Prangerager 38
7120 Vejle Øst
joern.k.pedersen@adoption.dk
60 82 04 35

Sekretær (valgt uden for HB):

Carl Erik Agerholm
Teglvej 4, Frifelt
6780 Skærbæk
carlerik@fam-agerholm.com
74 75 73 65

Bestyrelsesmedlemmer:

Marianne Østergaard
Vesterbrogade 191, 4.
1800 Frederiksberg C
marianne.oestergaard@adoption.dk
33 22 95 53

Helena Moskov Starcke
Multebærvej 13
9330 Dronninglund
helena.moskov.starcke@adoption.dk
53 55 45 48

Ina Dulanjani Dygaard
Høegh-Guldborgs Gade 139, st. th.
8000 Århus C
ina.dygaard@adoption.dk
20 77 06 70

Lene Borg
Tveje-Merløse 2B
4300 Holbæk
lene.borg@adoption.dk
40 60 92 01

Lilian Vigtoft-Jessen
Nørregade 32
6670 Holsted
lilian.vigtoft-jessen@adoption.dk
24 20 51 01

Charlotte Christensen
Gl. Ringkøbingvej 1A
7400 Herning
charlotte.christensen@adoption.dk
97 21 18 78

Rie Østergaard
Holbækvej 16
7400 Herning
rie.oestergaard@adoption.dk
97 22 12 87

Claus Bo Hansen
Pilevang 21
4690 Haslev
claus.bo.hansen@adoption.dk
56 31 45 90

Suppleanter:

Sanne Vindahl Nyvang
Christian Winthers Vej 4A, 03. th.
1860 Frederiksberg C
sanne.vindahl.nyvang@adoption.dk
28 57 00 19

Kasserer (valgt uden for HB):

Ellen Larsen
Glenstrup Søvej 15
8990 Fårup
kasserer@adoption.dk
86 45 26 32

Medlemsadministration:

Adoption & Samfund
Medlemsadministrationen
Skibbroen 6,2. – Postboks 13
6200 Aabenraa
medlemsadm@adoption.dk
35 29 42 52

KOLOFON

Redaktion:

Hovgårdsparken 53
2670 Greve
bladet@adoption.dk

Redaktionsmedlemmer:

Heidi Senderovitz 60 72 90 05
Hovgårdsparken 53 (kontakt efter 19)
2670 Greve

Anne-Louise Linnemann Bech 39 61 03 61
Enighedsvej 49B
2920 Charlottenlund

Anne Marie Andresen 38 79 97 35
Raunstrupvej 6 (kontakt 17-19)
2720 Vanløse

Lykke L. Pedersen 45 85 12 79
Brede 65
2800 Kgs. Lyngby

Pia Reinholm Jensen 47 74 23 53
Elverdamsvej 3A
3300 Frederiksværk

Anna Caroline G. Nielsen 40 17 70 47
Nordre Jernbanegade 13A, 2.tv.
3400 Hillerød

Ansvarshavende for dette nummer:

Pia Reinholm Jensen

Medlæser:

Lykke L. Pedersen

Grafisk produktion:

Eks-Skolens Trykkeri ApS 35 35 72 76
Oplag: 4.300 stk.

Adresseændring, udmeldelse m.v. bedes
meddelt medlemsadministrator på e-mail
medlemsadm@adoption.dk.

Abonnement kr. 425,-
Medlemskab inkl. blad kr. 425,-
Annoncepris Kr. 10,- pr. spaltecentimeter.

Bladet modtager altid gerne billeder. Hvis
du ønsker fotografens navn nævnt, skal det
anføres. Husk at oplyse om navn, adresse,
motiv, afgiverland og tidspunkt. Bladet
(inklusive billederne) lægges altid efterføl-
gende på www.adoption.dk.

Artikler i bladet udtrykker forfatterens
synspunkter og ikke redaktionens eller
foreningens. Redaktionen forbeholder sig ret
til almindelig korrekturlæsning af indkomne
artikler.

Bladet udkommer i februar, april, juni, sep-
tember, oktober og december.

Forsiden: En lille charmtrold. Ida 1½ år, født
i Etiopien.

NÆSTE DEADLINE:

10.09.13

Du kan melde dig ind i Adoption & Samfund på
www.adoption.dk, eller brug koden her:

Mens vi venter på Annette Vilhelmsen

Ventetid kan være forventningens tid. Ventetid kan være glædens tid til fx at danne familieformen adoptivfamilie. Og så kan ventetid være en hård tid, fyldt med bange anelser for, hvad vi egentligt har i vente.

Denne udgave af bladet drejer sig bl.a. om ventetid, og ventetid har også været et tema for HB. Vi har ventet på regeringens finanslovsudspil. Vi har ventet på at se penge afsat til adoptionsområdet.

Da Annette Vilhelmsen tiltrådte som ny social-, børne- og integrationsminister, var det med udmeldinger om, at hun ville gøre en særlig indsats for udsatte børn. I regeringens udspil til finanslov er der afsat i alt omkring 280 millioner kroner til at forebygge sociale problemer hos børn og unge. Pengene fordeler sig med 70 millioner kroner i hvert af årene fra 2014 til 2017.

Satspuljen forventes at udgøre 265 mio. kr. i 2013. Regeringen foreslår også her, at sætte fokus på bl.a. udsatte børn og unge. Det tidligere og det nuværende PAS-tilbud, hvor adopterede børn og deres familier kan søge hjælp vedr. adoption, har været og er finansieret af PAS-midler.

Desværre giver en søgning i forslaget til finanslov for 2013 på ordene „adoption“ og „PAS“ ingen resultater. Det er skuffende. Vi kan i A&S ikke forestille os andet, end at det må være en forglemmelse. Vi kan ikke forestille os, at den tidligere social- og integrationsminister, Karen Hækkerups ord om, at der fortsat skal være et PAS-tilbud, er taget af bordet, blot fordi der har været et ministerskifte.

Vi kan heller ikke forestille os, at det sidste halvandet års heftige medieinteresse vedr. adoption, er forbigået Annette Vilhelmsens opmærksomhed. En interesse der i øvrigt stadig

holder ved. I skrivende stund har P1 en temauge om adoption. Jeg har bl.a. deltaget i radioprogrammet „Apropos“ ved journalist Mikkel Krause-Jensen om adoptionens historie.

HB mødes igen den sidste lørdag i august. Her vil vi reformulere og genindsende A&S' helt centrale forslag til finansloven, nemlig et permanent finansieret PAS-tilbud, og oprettelsen af et videns- og formidlingscenter for adoption. Får vi ikke disse helt nødvendige indsatser, vil nogle adoptivbørn og adoptivfamilier ende som såkaldt „udsatte“. Det er både for dyrt – og menneskeligt uacceptabelt.

Så, vi venter på dig
Annette Vilhelmsen!

Jens Damkjær
Formand for Adoption & Samfund

Mine kære børn på Ayúdame

En dag sad jeg med en 5 årig dreng på skødet, som pludselig fortalte mig, at han savnede sin mor. Jeg spurgte forsigtigt ind til hans mor og mærkede efter, om han var interesseret i at snakke om dette noget sårbare emne. Han fortalte mig, at de fleste store børn på Ayúdame skulle hjem til deres familie igen, men at han skulle bo sammen med en ny familie. Uden at tænke nærmere over det, fortalte jeg ham min egen historie.

Af Clara Lucia Tonnisen

Jeg er udmærket klar over, at vores historier ikke er ens, da jeg ikke nåede at få et forhold til min biologiske mor og dermed ikke led under et tilsvarende savn. Men jeg fortalte ham, at jeg er fra Ayúdame, har skiftet familie og elsker min familie uendelig højt. Han var meget opmærksom på, hvad jeg fortalte, og det var rørende at sidde og give ham det håb, som han så inderligt havde brug for – og så ved at bruge min egen historie.

Tilbage på eget børnehjem

Mit navn er Clara Lucia Tonnisen. Jeg er 21 år og blev student forrige sommer. De sidste ti måneder har jeg opholdt mig i Colombia, hvor jeg fik et indblik i kulturen og forelskede mig i colombianerne. Den

sidste måned tilbragte jeg med min familie, som havde taget turen til det betagende sydamerikanske land for at hente mig med hjem til Danmark for anden gang. Den første gang var i 1993.

Under mit nylige ophold i Colombia arbejdede jeg på det privatejede børnehjem midt i Bogotá, Ayúdame, hvorfra jeg selv er adopteret. Lederen af Ayúdame, Maria Clemencia, er, som jeg har oplevet, at colombianere er flest: tiltalende, opmærksom, kærlig og med et glimt i øjet. Under vores første møde understregede hun gentagne gange, at jeg kunne gøre, hvad jeg havde lyst til under mit ophold, at mine behov blev sat i første række, og at jeg skulle betragte Ayúdame som mit andet hjem. Jeg fandt hurtigt ud af, at jeg var til mest gavn om eftermiddagen, når de store børn var kommet hjem fra skole, så jeg mødte ind

midt på dagen, hjalp med at give de små mad til frokost, legede med børnene hele eftermiddagen og lavede lektier med de ældste, indtil de mindste igen skulle have en hjælpende hånd under aftensmaden.

Den daglige udfordring

Det var ikke helt ligetil at give de små børn mad, og de fik for vane at bryde ud i gråd eller opstille en utilfreds grimasse, når jeg kom for tæt på. Jeg drog et lettelsens suk, hver gang jeg skulle give mad til et ubesværligt, sulten og glad barn, men nogle dage satte den første usamarbejdsvillige simpelthen en kædereaktion i gang blandt de små, hvilket det øvrige personale morede sig en del over. Jeg havde svært ved at hæve stemmen over for børnene – og mene det. Jeg prøvede og prøvede: „Nu SKAL du altså spise. SPIS!“, men de små intelligente

◀ *Ud af de 50 børn på Ayúdame er omkring halvdelen mellem 4 og 8 år. Mens de yngste er klar til adoption, er de ældre børn som udgangspunkt „under beskyttelse“ og opholder sig på Ayúdame, indtil deres biologiske familie igen har mulighed for at have dem hjemme.*

hoveder opsnappede den mindste usikkerhed. Efter tabt kamp kom pædagogerne mig på skift til undsætning, tog et fast greb i barnet, sagde „SPIS!!!“ og som ved et trylleslag faldt barnet til ro. Konklusion: jeg tvivler på, om jeg overhovedet var til gavn under måltiderne.

Jeg fik det dobbelte igen

Det var straks lettere at være sammen med de ældre børn, og her kunne jeg virkelig mærke, at jeg var til gavn. Jeg følte selv, at min vigtigste rolle var at give dem opmærksomhed, kramme dem og kysse dem. Så det gjorde jeg hele tiden! Jeg gav alt den kærlighed, jeg havde i mig og fik det dobbelte igen, for børnene på Ayúdame er heldigvis ikke „ødelagte“, men fyldt med kærlighed. De går og kysser og krammer indbyrdes, og de store er både kærlige og ansvarlige overfor de helt små. De fleste børn var enormt hurtige til at skabe tillid til mig, og resten kom jeg stille og roligt ind på, som ugerne gik. Der var specielt to små drenge på omkring 2½ år, som jeg i starten ikke kunne komme i kontakt med. Men gennem berøring, kærlig snak og smil fik jeg stimuleret nogle følelser (eller hvad ved jeg), så de lyste op, når de så mig.

„Du er min ven!“

Pigerne var meget kærlige og ville hele tiden kramme, men drengene anerkendte mig også hurtigt. Vi legede og legede og legede, og jeg lagde arm med samtlige drenge dagligt. De kunne slet ikke forstå, at jeg var så stærk, og en pige spurgte forundret, om jeg havde været i mange slåskampe. Det var især et hit, når jeg „faldt i søvn“ under kampene og stadig formåede at trække mig sejrrigt ud. Under lektielæsning sad jeg en dag og hjalp en af drengene med at lave et landskab af modellervoks. Efter en vellykket joke, blinkede jeg indforstået til ham, hvorefter han kiggede mig dybt i øjnene og stille sagde: „Du er min ven!“

Påskeferie med LEGO®, fodbold og Jesus

Påskeugen tilbragte jeg på det nye Ayúdame i bjergene nær Bogotá med de 15 ældste børn.

Før take-off gav lærerinden mig et skemalagt program for hele ugen. Med kun én

Jeg har lagt to måneders frivilligt arbejde på Ayúdame og fået uendeligt meget igen

blok til „fri leg“ vurderede jeg, at programmet vel kunne revideres lidt, så vi legede udendørs hele dagen kun forstyrret af måltiderne og én times tvunget lektielæsning. Da jeg gang på gang overraskede dem under vores leg, nød jeg godt af børnenes fascination; „Wauw, Clara kan tegne, Clara kan løbe hurtigt, Clara er god til at lege med LEGO, Clara er vild til at spille fodbold ...“ Efter aftensmaden blev der klædt om til pyjamas, og vi så film resten af aftenen. Noget overraskende var de mange religiøse film, som kørte i TV i påsken, et kæmpe hit

blandt børnene, så jeg har blandt andet set „Biblen“ og „Dagen, hvor Jesus døde“ sammen med en flok helt opslugte børn.

„Jeg kan se din hjerne“

En af drengene slog hovedet en dag, og jeg gik all in ved at fortælle ham, at jeg kunne se hans hjerne, og at han ud fra hjernens størrelse godt nok måtte være en klog dreng. Joken faldt heldigvis i god jord, og han glemte hurtigt smerten. Resten af ugen kom han dagligt hen for at høre, hvordan det stod til med hans hjerne.

Det nye Ayúdame tæt ved landsbyen La Calera lidt uden for Bogotá. Her tilbragte jeg påskeugen med de 15 ældste børn, da denne nye store og flotte bygning i lang tid kun blev brugt ved særlige lejligheder. Den 5. juli skiftede Ayúdame endelig adresse hertil, og hele personalet og alle børnene flyttede herud permanent.

Lederen af Ayúdame Maria Clemencia og jeg under mit sidste besøg på Ayúdame.

Tilbage i marts 1993, hvor min familie første gang hentede mig med hjem fra Colombia.

Mine drenge

Jeg synes, det var så dejligt, at drengene også gerne ville krammes. Under de aftenlige filmseancer var det oftest drengene, jeg havde siddende hængende op ad mig og på skødet. Et hoved hvilende trygt på mit bryst, og en kærtegnende barnehånd i min er noget af det mest anerkendende og dejlige, jeg har oplevet.

Et helt fantastisk søskendebånd

De mange søskendepar på Ayúdame har et helt specielt forhold. Jeg så dagligt, hvordan søskendeparrene holdt sammen og passede på hinanden. Kunne søster ikke spise op, fik bror resten. Frøs søster, fik hun brors bluse osv. Drengene havde derudover en tendens til at blive ret aggressive, hvis nogle gjorde deres søstre noget.

De ældre børn kæmper i stilhed

Selvom børnene er glade, friske og kontaktsøgende, skal man ikke tage fejl af, at tankerne kører på højtryk, og at mange af børnene kæmper i stilhed. Jeg oplevede, at mine kære børn kunne blive lidt triste om aftenen og pludselig bryde ud i stille og hjælpeløs gråd. Om aftenen får tankerne frit løb, om man vil det eller ej. Det tror jeg, vi alle kender til. Pludselig, ofte helt umotiveret, kunne det blive for meget, og ud-sagn som: „Det gør ikke noget, at ingen kan lide mig“ skar dybt ind i mit hjerte. Under leg kunne de finde på at stoppe op for at spørge, om jeg elskede dem. Når jeg dertil svarede, at jeg holdt uendeligt meget af dem, fortalte de lykkeligt, at de også holdt af mig. Hvis jeg i andre situationer hævdede stemmen eller bare gav dem et „Nej“, kunne de spørge: „Hvorfor må jeg ikke det, elsker du mig ikke?“. Og jo, det er jeg i den grad

kommet til. Mine kære børn på Ayúdame er fyldt med kærlighed, som de dagligt giver af. De er unikke og meget stærke. Jeg holder af dem og har meget respekt for dem.

„Mi vida“, „mi corazón“, „mi amor“

Det er tydeligt for enhver, der har sin gang på børnehjemmet, at lederen Maria Clemencia holder uendeligt meget af børnene på Ayúdame. Det var også en dejlig oplevelse at se, hvor kærligt pædagogerne behandlede børnene. Hele personalet kysede og krammede børnene, så snart de kunne komme til det, og de tiltalte børnene på bedste sydamerikanske vis med: „mit liv“, „mit hjerte“, „min kærlighed“, „min prinsesse“, „min himmel“ osv...

Adoptionsgruppe-sammenkomst

Foruden mine mange oplevelser med børnene på Ayúdame har det også været en stor oplevelse at komme ind under huden på den colombianske adoptivfamilie, som jeg boede hos. En søndag havde jeg den ære, at være en del af en helt speciel sammenkomst, da parret, jeg boede hos, havde inviteret to ægtepar, som ligeledes har adopteret fra Ayúdame. Jeg var tydeligvis en velkommen ekstra dimension, og parrene spurgte ivrigt ind til min adoption. Jeg svarede ærligt, men måtte hele tiden huske på, hvilken situation mine samtalepartnere befandt sig i: De var adoptivforældre, og mine svar gjorde stort indtryk. Først kom de sædvanlige spørgsmål: om jeg kender min biologiske mor, om jeg har lyst til at opsøge hende, og om jeg er lykkelig med min adoptivfamilie. Jeg fornemmede dog, at det mest tungtvejende spørgsmål var, hvor gammel jeg var, da jeg blev fortalt, at jeg var adopteret. Det satte gang i tanke-

boksen, men jeg erindrer det simpelthen ikke. Jeg er adopteret, og det er bare en lige så naturlig ting, som det at stå op om morgenen, og det har det altid været. Så mit svar måtte lyde, at det har jeg bare altid vidst. Mit svar faldt i god jord, og der blev sendt forstående, glade og lettende nik hen over spisebordet.

En stor dag

Jeg tog ikke til Colombia for at søge mit biologiske ophav, men min tid på Ayúdame blev på anden vis en stærk og spændende tilbagerejse. Jeg var specielt påvirket den dag, jeg fik lov at overvære overdragelsen af en smilende og bedårende, tykkindet guldklump på bare 5½ måned til en dansk familie. Det at se familien med åben favn og åbent hjerte klar til at modtage en lille ny datter, var en stor og emotionel oplevelse, som for mig blev endnu større ved tanken om, at den eksakt samme følelses-ladende scene havde udspillet sig på Ayúdame for 20 år siden, da mine forældre fik mig.

Ayúdame er fuld af kærlighed

Jeg håber sådan på, at flere adopterede unge griber denne helt unikke chance for at vende tilbage til Ayúdame og blive en del af miljøet en gang til. Der kan være mange motiver til at ville prøve kræfter med arbejdet på Ayúdame, og det behøver ikke at have noget at gøre med søgningen efter biologisk ophav. Det, at komme under huden på børnene, er en gave i sig selv. De har givet mig så mange kærlige bemærkninger, anerkendende og forventningsfulde blikke, kram, kys og smil, at jeg til tider har været flyvende. Høj på kærlighed. Ayúdame er fuld af kærlighed. ■

Urimelige ventetider på adoption – er det barnets tarv?

„Det er Haag-konventionens bestemmelser, der er årsag til de urimelige lange ventetider på at få et adoptivbarn!“
Denne stærke påstand fremsætter Dr. Jane Aronson, New York, i et telefoninterview i juli måned.

Af Lisbet Mogensen,
adoptivmor til to, kulturformidler og forsker
indenfor social mobilitet via kulturarv.
Liasmo@mail.dk

Hun er meget vred over den unødvendige og meningsløse kontrol, der blev pålagt landene ved Haag-konventionens indførelse i 1993. Den kontrol medfører, siger hun, at masser af børn ikke kan blive frigivet til adoption, men i stedet må leve hele deres barndom på et børnehjem, hvor de mangler kærlighed, omsorg, ordentlig mad, pleje, uddannelse og et stabilt tilhørsforhold.

Jane Aronson er absolut bevidst om, at Haag-konventionen skal hindre salg af børn og højne moralen omkring adoption i såvel afgiver – som modtagerlande, men hun finder det fuldstændig urimeligt, at forældreløse børn skal leve op til 5–7 år på en institution, før de kan frigives til ventende adoptivforældre.

Dr. Jane Aronson er læge med speciale i adoptivbørns sygdomme, selv adoptivmor og stifter af Worldwide Orphans Foundation.

Som en konsekvens af de lange ventetider, og at børnene bliver ældre og ældre, har Jane Aronsons fond finansieret en række tiltag, der forsøger at afhjælpe sygdomme, manglen på uddannelse og tilknytning for børnehjemsbørn flere steder i verden.

Hendes påstand må nødvendigvis af føde en undersøgelse af, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert – hvis spørgsmålet overhovedet kan stilles op i sort og hvidt – for her går vi alle rundt og tror, at Haag-konventionen primært har til hensigt at sikre barnets tarv, og så viser det sig måske, at den i virkeligheden er formuleret på en unødvendig forhindrende måde, der ikke kun tilgodeser barnets tarv.

Haag-konventionen

Som kommende adoptivforældre hører man naturligvis om Haag-konventionen. Enten i forbindelse med godkendelsespro-

cessen eller ved valg af land, på det adoptionsforberedende kursus eller undervejs i ventetiden – men det er vist de færreste, der tænker dybere over, hvor meget indflydelse Haag-konventionens bestemmelser på adoptionsområdet har for ens egen private adoptionsproces.

„I have come to realize more and more, that the greatest disease and the greatest suffering is to be unwanted, unloved, uncared for, to be shunned by everybody, to be just nobody“
Mother Teresa, Calcutta (1910–1997)

Men hvad er da Haag-konventionens bestemmelser?

I dag er der 89 lande i verden, der har underskrevet Haag-konventionen, og dermed betragter den som en legal, international ramme for adoption og beskyttelse af børn og familier før, under og efter en adoptionsproces.

Mange afgiverlande blev lukket for adoption i forbindelse med Haag-konventionens indførelse og i årene derefter, fordi de ikke kunne leve op til Haag-konventionens bestemmelser. Der bliver dog fortsat adopteret børn til Danmark fra lande, der ikke har underskrevet Haag-konventionen, ligesom der internationalt adopteres fra lande, der ikke har underskrevet Haag-konventionen, men opretholder alle de regler, der forlanges for korrekt adfærd omkring international adoption.

At barnets tarv tilgodeses er et altafgørende princip i Haag-konventionen. Lige som barnets tarv er omdrejningspunktet i al adoption – eller rettere, bør være det – for historiens gang viser jo desværre, at der er brodne kar alle vegne.

Der bør naturligvis være en lov til beskyttelse af børn. Det er der vist intet oplyst menneske, der kan være uenig i, men der er variationer indenfor fortolkning af love.

For nok er love til beskyttelse af de svage, men de har også deres begrænsninger, for love er nogle gange formuleret på teoretisk basis og ikke efter praksis.

Haag-konventionen blev formuleret af FN, da den internationale adoption efter 2. verdenskrig havde udviklet sig, og flere

og flere børn på verdensplan blev internationalt adopteret. I slutningen af 80'erne begyndte der at opstå alvorlige problemstillinger vedrørende adoptionsprocedurer, bl.a. begyndte penge at blive en faktor, der fyldte for meget indenfor adoption.

Haag-konventionens primære mål var og er at beskytte børn. Det blev formuleret, at adoption altid skal være for barnets skyld – og med hensyntagen til barnets tarv.

Først og fremmest skal et barn, som er afvist af forældrene, søges placeret hos barnets familie, og hvis dette ikke er muligt, kan det adopteres indenlands. Lykkes dette heller ikke, kan barnet bortadopteres internationalt og kun, hvis det er til barnets bedste. Som en overordnet regel siges det, at opvækst i en institution kun skal overvejes som en sidste udvej.

Der er således en række formaliteter, der skal være i orden, før en international adoption kan finde sted, hvis man følger bestemmelserne i Haag-konventionen. Om disse så altid tilgodeser barnets tarv, er spørgsmålet.

Ventetider

Hvad enten man har overstået en eller flere adoptioner, er på venteliste lige nu, eller er

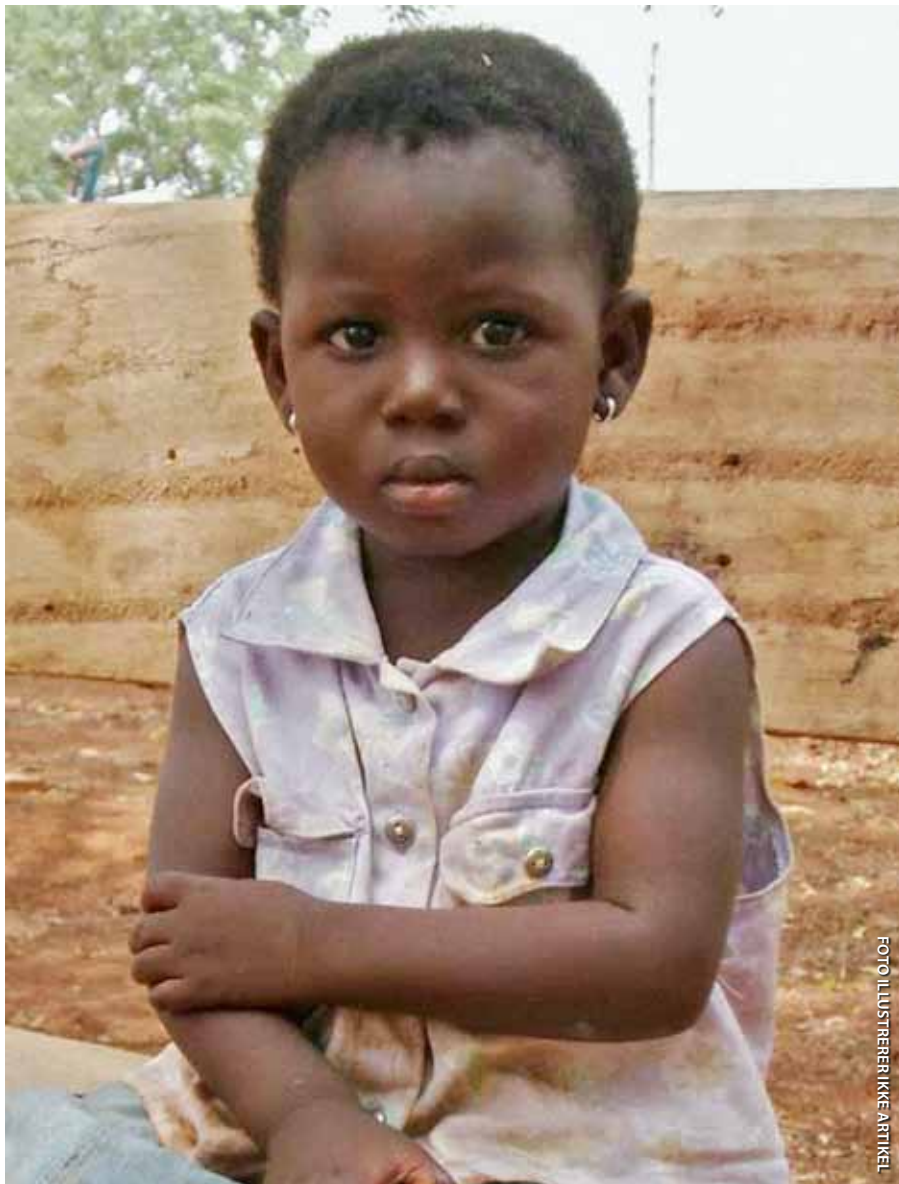

FOTO ILLUSTRERER IKKE ARTIKEL

Lille Eva, 3 år, født i Ghana og bor her med sine biologiske forældre.

kommande adoptant, er ventetid en faktor, man skal lære at leve med i sit liv som adoptivforældre.

At ventetiden er urimelig lang har de fleste nok hørt om, men hvad det rent faktisk vil sige at vente i årevis, kan man først forstå den dag, man har oplevet det. At være på venteliste til et adoptivbarn er ikke noget, man kan lære, og det skal man måske heller ikke, for er det rimeligt, at adoptanter skal vente mere end maks. 1 – 1½ år på et barn?

Ventetiderne varierer fra land til land, men bureauerne opfordrer folk til at vælge land med hjertet og ikke efter, hvor hurtigt ens nummer flytter sig på ventelisten. Sådan er det forståeligt nok ikke altid.

Den hurtigste måde at adoptere et barn på er ca. ½ år fra Kenya, men så skal man også bo i landet i ca. 6–9 måneder, mens man henter barnet. Den længste ventetid forekommer ved valg af Kina på ca. 6–7 år. Direktør hos DanAdopt, Marianne Wung-Sung fremhæver adoption fra Kenya som

en meget nænsom måde for barnet at blive adopteret på. Der er god tid til at etablere en tilknytning, mens barnet stadig er i eget land.

Til dette kunne man som adoptivforældre nok stille spørgsmålet, om det overhovedet vil kunne lade sig gøre at tage ½ års ferie for at hente sit adoptivbarn? Men, at det er i barnets tarv, er indiskutabelt.

Marianne Wung-Sung ser ventetidsproblematikken som et meget komplekst felt, hvor det delvist er korrekt, at det er Haag-konventionens skyld, at ventetiderne er blevet så lange. Dette skyldes, at forskellige procedurer i de enkelte lande omkring eksempelvis, hvor lang tid, der skal gå mellem et barn er afleveret på børnehjem, og hvornår det kan frigives til adoption, tager tid.

„Der er mange frie børn til adoption rundt om i verden“, siger Marianne Wung-Sung, „men hovedparten er over 7 år, søskende eller det er børn med forskellige former for udfordringer, fysisk, psykisk og eller socialt. De

små, sunde børn som de fleste adoptivforældre ønsker, bortadopteres fortrinsvist indenlands. De danske familier ønsker sjældent de store børn“, siger Marianne Wung-Sung.

Margrethe Primdahl, leder af adoptionsafdelingen på AC Børnehjælp beskriver situationen således: „Haag-konventionen er et glimrende globalt instrument til regulering af internationale adoptioner. Bureauet i Haag udfører et fantastisk flot arbejde med henblik på at sikre, at den praktiske implementering af konventionen ikke medfører unødigt bureaukratisering af adoptionsprocesserne til skade for barnet. Der ligger selvsagt en risiko for, at det forøgede krav til dokumentation, medfører forøget ventetid for barnet“.

Den gennemsnitlige ventetid på et adoptivbarn i Danmark er 2–4 år. Nogle lande er nogenlunde stabile som f.eks. Colombia, mens andre lande har svinget enormt fra rigtig mange børn til næsten ingen børn som eksempelvis Guatemala. Antallet af børn frigivet til adoption har selvsagt en indflydelse på ventetiderne. Og i disse år falder antallet af frigivne børn drastisk.

Hvor mange børn står til adoption i verden?

For at forstå sammenhængen mellem længere og længere ventetider, Haag-konventionens indførelse og antallet af børn og børnehjem, må man også se på antallet af adoptioner og antallet af børnehjemsbørn i verden.

I Danmark er der to formidlende organisationer indenfor adoption: AC Børnehjælp og DanAdopt. De er „fødselshjælpere“ ved de eksempelvis 219 børn, der i 2012 blev adopteret til Danmark. Det er ikke mange børn, men Danmark er også kun et lille land i adoptionssammenhæng.

Ifølge Adoptionsnævnets statistik (2012) ser en Top 5 liste over lande, der bortadopterer til Danmark, ud som følgende: Etiopien = 57 børn, Sydafrika = 32 børn, Thailand = 20 børn, mens Colombia og Kina deler 5. pladsen med 18 børn fra hvert land.

I en oversigt over landefordeling over en 10 års periode (fra 2003–2012), er Kina topscorer med flest børn til Danmark. Andre store lande i disse år er Etiopien, Indien, Korea, Sydafrika og Vietnam.

Ifølge UNICEFs opgørelser over børnehjemsbørn fra 2012, er der 153 mio. børn under 18 år på børnehjem rundt om i verden. Det er et uhyrligt højt tal, der dækker over flere ting bl.a. børn, der bor der midlertidigt. Tallet over børnehjemsbørn svinger meget, og må være behæftet med en vis usikkerhedsmargin i optællingen.

UNICEF opgør, at ud af disse 153 mio. børn er der 13 mio., der har mistet begge forældre. 95% af børnene på børnehjem er over 5

år. Der skulle således være ca. 650.000 børn på børnehjem, der er under 5 år og forældre-løse. Disse børn er derfor potentielle adoptivbørn, de mest efterspurgt og attraktive, dem, som de fleste adoptanter ønsker.

Statistikkerne siger også, at hver dag er der ca. 38.000 børnehjemsbørn over 18 år som må rykke ud af det børnehjem, der har været deres hjem i mange år, for at klare sig selv og passe på sig selv.

Peter Selman fra Newcastle Universitet har i maj 2013 lavet en undersøgelse over, hvor mange børn der adopteres i verden. Hans statistikker er udført over 23 modtagerlande og de 15 afgiverlande, der sender flest børn ud af landet til adoption.

Han har fundet et voldsomt dyk i adoptioner fra 2003 med i alt 41.535 børn, der blev bortadopteret, til 2011 hvor tallet for bortadopterete var næsten halveret til 23.609 børn.

Her skal også tages i betragtning, at nogle lande glider ud af international adoption, mens andre nye lande kommer til. Nogle lande som tidligere nævnt Guatemala viste store udsving med over 4.800 børn i variation fra 2007 til kun 40 børn i 2011. Andre markante lande er Etiopien, der i 2003 bortadopterete 858 børn stigende til 3.456 børn i 2011.

Ved en sammenligning er der stadig utrolig langt imellem UNICEFs tal på 13 mio. forældreløse børn, heraf 650.000 børn under 5 år på børnehjem i 2012 – til godt 23.000 adopterede børn i 2011.

Der er ca. 625.000 børn under 5 år på børnehjem rundt om i verden, hvilket giver

en skrigende uoverensstemmelse mellem mængden af børn på børnehjem og ventende adoptivforældre.

Man må nok desværre konkludere, at der er rigtig mange børn, der unødvendigt vokser op på børnehjem i verden. Her lever de et liv med svingende kostkvalitet, manglende sygdomsbehandling, begrænset uddannelse, men vigtigst af alt uden den forpligtende kærlighed og omsorg, der giver dem robusthed og et godt liv.

Deres fremtidsudsigter afhænger af børnehjemmets kvalitet, men alt for ofte har børnehjemsbørn ikke evnen til at bryde den sociale arv og er i risikozonen for at få et endnu dårligere liv som voksen. De ender som teenagemødre, prostituerede, kriminelle og oftest på bunden af samfundet.

Er det Haag-konventionen, der forlænger ventetiden?

Undersøgelsen viser således, at der er noget, der ikke helt stemmer. Men der er også mange facetter i min mini-undersøgelse, der ikke kan afklares hurtigt. Der er mange spørgsmål, jeg ikke har kunnet få stillet og få svar på, og der er lukkede områder, som kræver meget mere research, men der kan rides en række vinkler af spørgsmålet op:

• Hurtigere bevægelighed i systemerne

Vigtige aspekter af international adoption er at sikre, at de børn, der afleveres til børnehjem, hurtigt bevæger sig videre i det system. Det kan være hurtigere undersøgelser af frigivelse til national eller

international adoption. Hurtigere sagsbehandling.

Det kunne være fristende at sende danske socialarbejdere fra de formidlende organisationer af sted for at speede processen lidt op i afgiverlandet, men det er ikke tilladt, at de danske organisationer bliver involveret i den proces. Det kunne skabe unødigt infiltration og påvirkning, som ingen ønsker. De danske formidlende organisationer kommer først ind i billedet, når de modtager orientering fra afgiverlandet om, at der er et barn frigivet til adoption.

Om det er Haag-konventionen, der forlænger ventetiden udtaler Pia Brandsnes, formand for AC Børnehjælp: „Haag-konventionen stopper gennem sine tiltag adoptioner, som ikke bør finde sted, og det er stærkt nødvendigt, men for de enkelte børn, som ender med at blive adopteret, betyder tiltagene også en forlænget proces i forhold til situationen før Haag-konventionen. De væsentligste faktorer i nedlukning af lande og færre børn til Danmark skyldes ikke Haag-konventionens effektivitet, men netop alt det, Haag-konventionen ikke har kunnet stoppe af dårlig adfærd fra visse modtagerlande og organisationer og privatadoptionerne“.

• Adoption af større børn

Kommende adoptanter er hurtige til at afvise større børn over 5 år med begrundelsen, at de altid giver problemer.

Større børn giver altid problemer før eller siden, og adoptivbørn har – uden undtagelse – en problemfyldt fortid med sig. Kunststykket her bør – for de formidlende organisationer, det officielle Danmark og medlemsforeningen Adoption & Samfund – handle om at blive bedre til at forberede kommende adoptanter og at hjælpe adoptivforældre, der har adopteret et større barn med adgang til kompetent rådgivning.

• Motivet til adoption

Marianne Wung-Sung, DanAdopt nævner, at det kunne være relevant at se på motivet til adoption: „Kommende adoptanter skal måske kigge deres familiedrømme efter i sømmene. Der er intet i vejen med kernefamilieidyllen, men hvis adoptionen skal lykkes, må forældrene indstille sig på, at det kræver en bevidst indsats, hvor det er barnets forudsætninger, behov og reaktion der styrer. Det betyder, at det er svært at forberede sig på, hvad der er den rigtige måde. Vigtigt i alle situationer er evnen til at kunne sætte sig i barnets sted, udvise rummelighed og være åben for professionel hjælp. Adoption skal altid være til barnets bedste“, siger Marianne Wung-Sung.

Barnets tarv

Når et barn der lever på gaden, findes og afleveres til børnehjem for derefter indenfor ½ år bliver bortadopteret, er det så i barnets tarv, at dets familiære baggrund ikke er undersøgt bedre?

Når et barn er opvokset i en plejefamilie i mere end 3 år derefter bliver adopteret, er det så i barnets tarv, at det når at knytte sig til sin plejefamilie, før det sendes videre til en international adoptivfamilie?

Når to søskende over 5 år vokser op på et børnehjem (uden kontakt med den af børnehjemmet kendte familie) indtil de er 7 og 9 år og først derefter giver familien afkald på dem, hvorefter de bortadopteretes internationalt. Er det så i barnets tarv?

Når et barn afleveret som spæd (ukendte forældre) til et børnehjem vokser op på børnehjemmet, indtil det er 5 år og derefter adopteres internationalt. Er det i barnets tarv at vente så længe?

Når et barn på 10 år har levet hele sit liv på børnehjem uden nogensinde at være hjemme hos sin mor, selv om moderen er bekendt af børnehjemmet, er det så barnets tarv, at det ikke skal frigives til national eller international adoption?

• Penge

Som bekendt er penge den styrende kraft i verden. Marianne Wung-Sung, DanAdopt nævner, at der p.t. arbejdes på forbedringer af Haag-konventionen, bl.a. på nogle af de finansielle betingelser for adoption. Margrethe Primdahl, AC Børnehjælp gør også opmærksom på den fokus der p.t. er på Haag-konventionens regelsæt. I september 2013 mødes en lang række eksperter og forskere på den fællesnordiske adoptionskonference, bl.a. med repræsentanter fra Bureauet i Haag.

• Ansvarlighed omkring antal af børn på børnehjem

Mange hjælpeorganisationer går ind og støtter op om unge kvinder og familier, så de i stedet for at bortadoptere deres barn hjælpes til selvhjælp, så de bliver i stand til at skabe den økonomiske ramme, der skal til for at sikre familiens eksistens.

Dette giver ikke flere børn til adoption, men det giver færre børn på børnehjem. Der skal ikke herske tvivl om, at det er i barnets tarv at vokse op hos egne forældre eller familie, hvis disse er i stand til at tage vare på barnets behov frem for at blive flyttet til den anden side af jorden.

• Flere børnehjem med adoptionsformidling

Men stadigvæk er der millioner af børn, der vokser op på børnehjem. Hvad kan verden gøre for dem? Kan flere børnehjem godkendes til adoption? Kan flere lande åbne for international adoption?

Kunne den danske stat via Danida finansielt støtte børnehjem rundt om i verden, så der blev mange flere børnehjem at formidle adoptivbørn fra? Den form for fattigdomsbekæmpelse kunne der være rigtig mange fordele i. Der støttes, hvor der er behov. Børn undgår at leve deres liv på børnehjem, og de børn, der har en udvidet familie lokalt og kun periodevis er på børnehjemmet, kan få en uddannelse, og der kan støttes lokalt til familierne.

Konklusion

Jane Aronsons skråsikre påstand om, at det er Haag-konventionens skyld, at så mange børn sidder fastlåst på børnehjem rundt om i verden, er nok desværre rigtig.

Haag-konventionen bremser hastigheden i formidlingen af børn, men samtidig sikrer den også, at nogle basale rettigheder overholdes. Ingen ønsker, at fattige familier skal afgive deres børn på falske betingelser.

Men det er ikke godt eller sundt for børn at vokse op på et børnehjem. Det er kun

det næstbedste i sammenligning med et hjem med omsorgsfulde forældre og stabile psykiske og sociale relationer. Men international adoption er heller ikke altid det optimale for ethvert barn. Nogle børn trives aldrig i deres nye land og skal forblive i deres nationale land.

Det er vigtigt at tænke på adoption som noget, der er i konstant forandring. Adoption i dag er anderledes end for 30 år siden, og om 10 år er adoption igen anderledes end i dag. Forandringer er nødvendige, og må tilpasses verdens foranderlighed og derfor skal adoptionsbetingelserne også være åbne og fleksible og genforhandles løbende.

Det er nødvendigt, at Haag-konventionen bliver justeret i forhold til den længde af tid, børn opholder sig på et børnehjem. Det må være et af de krav, der skal arbejdes på fra dansk og international side.

Samtidig må det også være et krav, at der i Danmark og internationalt arbejdes på at få etableret samarbejde med endnu flere børnehjem internationalt.

Med ca. 650.000 børn under 5 år på børnehjem, behøver ingen kommende adoptanter vente 4–5 år på at adoptere et barn, og intet barn behøver leve 5 år på et børnehjem med den belastning psykisk og socialt, det giver. Det er ikke til barnets bedste. ■

FAKTA OM HAAG- KONVENTIONEN

Haag-konventionen, hvis officielle engelske titel er: The Hague Convention of 29 May 1993 on Protection of Children and Co – Operation in Respect of Intercountry Adoption.

Al adoption skal ske med respekt for barnet og dets fundamentale rettigheder.

Nogle af de vigtigste foranstaltninger til at beskytte barnet er:

- At barnet er fri til adoption, og at adoption er det bedste for barnet
- De biologiske forældre skal (frit og uden tvang) have givet deres barn væk til adoption. Ligesom de skal være rådgivet om konsekvenserne af deres valg, og der må ikke være betalt penge til forældrene eller på anden måde være givet dem nogen former for kompensation for afgivelse af deres barn
- Der skal opbevares information i relation til adoptivbarnet om dets biologiske forældre
- Adoptivforældrenes egnethed skal være godkendt
- Barnets skal matches med en passende adoptivfamilie
- Barnets skal formidles via kompetente, legale og godkendte bureauer, juridisk og administrativt godkendte, og disse formidlende organisationer skal forholde sig til Haag-konventionen, ligesom der skal oprettes procedurer, der sikrer, at der ikke forekommer illegale, finansielle transaktioner.

Hertil kommer en række andre regler, der fx tillader de enkelte lande begrænsninger i antal af adoptioner, at man begrænser antallet af samarbejdslande, o.l. regler.

KILDER

Dr. Jane Aronson, New York. Worldwide Orphans Foundation, hvis mission er: „To transform the lives of orphaned children and help them to become healthy, independent, productive members of their communities and the world“. Se mere på: www.wo.org

Margrethe Primdahl, leder af adoptionsafdelingen på AC Børnehjælp

Marianne Wung-Sung, direktør i DanAdopt

Pia Brandsnes, formand for AC Børnehjælp

Adoptionsnævnet (2012): Udvikling af ventelister 2009 – 2011.

Adoptionsnævnet (2013). Statistik 2012. Internationale og nationale adoptioner.

Hague Conference on Private International Law. Permanent Bureau:

- Outline. Hague Intercountry Adoption Convention. January 2013

- Information Brochure on the 1993 Hague Convention on Protection of Children and Co-Operation in Respect of Intercountry Adoption. November 2012.

- 33. Convention on Protection of Children and Co-Operation of Intercountry Adoption. May 1993.

At blive storesøster til en pige fra Etiopien

Jeg blev ringet op af min mor på lejrskole i 9. klasse i 2002. Beskeden var, at nu havde vi fået et brev om, at der var en pige på 5 næsten 6 år, der ventede på os. I det øjeblik blev alting meget uvirkeligt. I mange år havde det bare været mig og min mor.

Forfatteren er kendt af redaktionen, men ønsker at være anonym.

Det var meget svært for mig at se, hvordan det ville komme til at blive, mig som storesøster samt en, jeg skulle dele min mor med.

Jeg ville lige pludselig gerne hjem meget hurtigt, for at se det her billede, så det kunne blive lidt mere virkeligt for mig. Efter den meget bevægede samtale med min mor, skyndte jeg mig hen for at fortælle det til mine venner og lærere. Nu var det ikke bare mit sidste år i skolen, men mit første år som storesøster til en lille pige fra Etiopien.

Da vi endelig var færdige på lejrskolen og tog den lange tur fra Nordjylland tilbage til Midtjylland, var det en meget lang tur. Min mor stod heldigvis på perronen og ventede med billedet, og at se den lille frække pige for første gang gjorde tingene meget virkelige lige pludselig. Jeg viste billedet til alle de af mine venner, som ville se det, og jeg kan huske, at én af dem spurgte, om det var et plejebarn, vi skulle have? – hvor jeg meget stolt sagde: „Nej, det er min søster“.

Vejen til Etiopien

Der gik ikke lang tid fra vi fik billedet og dokumenterne om min søster, til vi var på et fly på vej til Etiopien. Lejrskolen var i midten af august, og vi rejste til Etiopien i midten af oktober samme år.

I mellemtiden havde jeg kigget lidt på dokumenterne for at finde ud af, hvordan det kunne være, at vi var så heldige at få

hende. Det var først der, at det gik op for mig, at vi fik hende, fordi hun havde mistet sine forældre. Den var svær at få mine tanker omkring. Jeg vidste, at hun selvfølgelig nok måtte være ked af det, men hvad det ellers betød, fandt jeg først ud af mange år senere.

Jeg fik læst noget om den etiopiske kultur, sprog og historie, noget man først rigtig oplever, når man er der. Jeg kan huske, at jeg var rigtig nervøs for at tage af sted til Afrika, for de billeder jeg havde i hovedet af Afrika, var ikke særlig behagelige. Der havde været krig, som havde medført stor fattigdom og mange sygdomme. Dengang

„Jeg kan huske, at jeg var rigtig nervøs for at tage af sted til Afrika, for de billeder jeg havde i hovedet af Afrika, var ikke særlig behagelige.“

havde jeg et billede af, at alle lande i Afrika var ens, og alle mennesker havde det dårligt og var triste. Det fik mig til at ville blive hjemme, men fordi processen med at få barnet med hjem kunne tage op til en måned, ville min mor have mig med.

Vores første møde

Det første møde var efter en dag eller to i Addis Abeba. Så vidt jeg husker, blev vi ringet op af advokaten, der hed Yeti, et af de eneste navne, jeg kan huske, fordi det

lød som den afskyelige snemand. Hun fortalte os, at nu kunne vi komme og besøge børnehjemmet.

Vi fulgtes med et forældrepar, der havde

„Vi kom ind og mødte en duft af nyristet kaffe – de havde forberedt den helt store kaffeceremoni – som er en tradition i Etiopien, når vigtige begivenheder finder sted.“

en lille dreng fra samme sted i forvejen, så det hjalp lidt på nerverne. Vi blev kørt i taxa hen til børnehjemmet, som var omkranset af en høj mur bygget af sten og mursten med glasskår og pigtråd på toppen – et lidt skræmmende syn for en pige på 15 år, der ikke har oplevet det før.

Vi kom ind ad porten, stadig siddende i taxaen og så et ganske almindeligt hus med dør, vinduer og tag. Vi kom ind og mødte en duft af nyristet kaffe – de havde forberedt den helt store kaffeceremoni – som er en tradition i Etiopien, når vigtige begivenheder finder sted.

I døren ind til stuen/legeværelset stod min søster helt stille og observerede os sammen med en mindre pige. Hun var klædt helt i hvidt, med farvede bånd på det nederste af kjolen. Jeg mener, at jeg spurgte min mor, om det var hende, for det var stadigvæk helt uvirkeligt for mig ...

Imens jeg prøvede at samle mig mentalt om det, der foregik, blev vi placeret i sofaen for at lære min søster bedre at kende. Hun sad og kiggede på os med store øjne. Hvem var vi for hende?

Jeg gav hende en bamse, vi havde købt hjemmefra: Ælling fra 'Bamse og Kylling'. Det var en hånddukke, som jeg prøvede at vise hende, hvordan man skulle bruge. Vi prøvede også med noget kommunikation, hvor der blev peget på Ælling og sagt: „Ælling!“. Det prøvede hun at efterligne ned: „Elly?“ Siden har bamsen heddet Elly.

„Imens vi sad der i sofaen, kom en overvældende følelse over mig, og jeg kunne ikke holde mine tårer tilbage mere.“

Jeg kan huske, hvor mærkeligt og lidt utrygt det var for min søster, uroen i hende. Jeg holdt hende lidt i hånden, og hun begyndte at studere mine hænder og hudfarve i forhold til hendes. Imens vi sad der i sofaen, kom en overvældende følelse over mig, og jeg kunne ikke holde mine tårer tilbage mere. Det er en kæmpe stor og meget overvældende følelse at få. Nu var hun min søster. Betød det så, at jeg skulle kunne lide hende og elske hende med det samme?

The Devil in Disguise

Vi blev vist rundt af både min søster og lederen, der hed Almas. Vi fik vist min søsters køjeseng, hvor der hang to billeder, ét af min mor og ét af mig. Det var, billeder,

vi tidligere havde fået at vide, at vi skulle sende ned til børnehjemmet, så de kunne forklare, hvem vi var, og så hun kunne se, hvordan vi så ud.

Da vi fik min søster med til hotellet forvandlede den stille og observerende pige sig til en lille tornado. Jeg gav hende øgenavnet „The Devil in Disguise“ efter en Elvis sang. Det blev ikke bedre af, at vi endte med at tilbringe 3 uger sammen, først på ét hotel og derefter på et andet – mere børnevenligt – hotel inden hjemrejsen. Min søster var i indre kaos og var meget forvirret. Hun hundsede rundt med personalet på hotellet, og hvis de var frække, tog hun sine sko af og løb efter dem med skoene i hånden.

Jeg kan huske, at jeg i de uger skrev en

„Jeg kan huske, hvor svært det også var for min mor. Hun havde en aften på hotellet, hvor hun simpelthen ikke vidste, hvad hun skulle stille op med min søster.“

del mails til min skole i Danmark, hvor jeg var meget ærlig. En af de ting, jeg skrev om var, hvor irriterende min søster var, og hvor meget jeg bare gerne ville hjem. For hvad skulle jeg gøre, når jeg havde været vant til, at det kun var mig og min mor?

Jeg kan huske, hvor svært det også var for min mor. Hun havde en aften på hotellet, hvor hun simpelthen ikke vidste, hvad hun skulle stille op med min søster.

For hvordan hjælper man en lille pige, der har været igennem de ting, min søster havde oplevet? Hvordan kunne vi være en ny familie for hende, når hun tydeligvis savnede den biologiske?

Jeg havde aldrig før set min mor have det på den måde, og i den periode begyndte jeg at udvikle mig til en mere voksen teenager.

Forskelligheder

Forskellen på udseende mellem mig og min søster var ikke noget, jeg tænkte så meget over. Det var meget normalt i den by, jeg kom fra, at der var blandede familier, og derudover gik jeg i klasse med en pige, der var adopteret.

Allerede i Etiopien kunne jeg mærke, at vi blev set anderledes på, fordi vi nu var en blandet familie. En vagt fra vores første hotel fortalte min søster en historie med, at hun kunne få så mange guldure, hun ville, nu hun var sammen med os – en historie min søster senere har fortalt os.

Hele processen med at blive storesøster satte mange ting i gang. For det første vidste min søster i mange år ikke helt, hvad jeg skulle bruges til og knyttede først bånd til vores mor. Først efter jeg flyttede hjemmefra, begyndte vi at bygge et søsterbånd rigtigt op.

Trods vores mange op- og nedture, kan jeg slet ikke forestille mig et liv, en familie – uden min søster. Hun har udviklet sig til en fantastisk, kreativ ung kvinde, der ikke er bange for at sige sin mening og har en charme, der ikke er til at stå for. Hun har også lært mig en masse, blandt andet at kunne sige fra. ■

Alberte Yi-Xiao 5 år, født i Kina, i sin kinesisk kjole.

David, 26 mdr. sammen med sin kusine Ellen, 5 år. David er født i Vietnam, og kusine Ellen er født i Danmark.

Modelfoto

Der går ikke en dag, uden jeg tænker på min datter

Historien er skrevet af en kvinde på 34 år, der som 17-årig blev gravid og presset til at bortadoptere sit barn, og beskriver det tabu, det er.

Forfatter kendt af redaktionen, men ønsker at være anonym.

Forelskelsen

Jeg var 16 år, gik i 10. klasse og boede sammen med min mor, stedfar og to halvsøstre i en lille by, hvor alle kender alle, da jeg i september 1995 møder alle tiders søde fyr, R. Problemet var, at han var 11 år ældre end mig. Min stedfar kendte denne fyr, da de havde arbejdet sammen, og han brød sig ikke om ham, så han var ikke velkommen i vores hjem, og jeg blev forbudt at se ham. Men som de fleste andre unge piger, der er forelskede, gjorde jeg lige det modsatte, og vi mødtes i al hemmelighed i hans hus.

Hans hjem blev mit fristed i de ca. otte måneder, vi nåede at være sammen. Jeg tilbragte mere tid der, end jeg gjorde hjemme. Min mor fandt da også ud af det, men valgte for det meste at holde det for

sig selv. Hun kom dog med kommentarer, som: „Hvor har du været i aften?“ og „Har du mødt R fornylig?“. Hun undrede sig også over, hvorfor jeg aldrig havde venner og veninder med hjem, som jeg ofte havde, inden jeg mødte R, men vi var sammen i hans hjem i stedet.

Jeg var vildt forelsket i denne fyr og ville gøre alt for ham. Samtidig var jeg da også lidt stolt over, at han ville være sammen med mig, der var så ung. Han var den første, jeg var sammen med, og jeg tænkte ikke over prævention. Jeg havde haft en smule om emnet i skolen, men min mor havde aldrig haft snakken om prævention med mig. Al fornuft forsvandt i stunderne med ham.

Vi når næsten at have fire dejlige måneder, hvor alt er lutter forelskelse, men så kommer dagen, hvor det går op for ham, at 11 års aldersforskel, måske er en kende

for meget. Han fortæller mig, at han stadig elsker mig, men at forholdet må slutte, da han ikke ser, det vil holde pga. den store aldersforskel, der er imellem os.

Der brød min verden fuldstændig sammen, og jeg råber og skrider af ham. Han får mig dog ned på jorden igen, og han siger, at han ønsker, vi fortsat skal ses som venner. Vi skilles som gode venner samme aften og snakker kun sammen over telefonen de næste 14 dage, da jeg ikke kan overskue at se ham blot som ven.

Weekenden kommer, hvor jeg fylder 17 år, og jeg har arrangeret fest for min venner og veninder hjemme hos mine forældre med efterfølgende bytur. Da vi kommer i byen og træder ind på diskoteket, ser jeg straks R, men vælger at ignorere ham, da jeg ikke kan overskue at snakke med ham. Klokken bliver 24, og det er officielt min fødselsdag, og midt i fødselsdagssang og

champagne, står han pludselig foran mig og vil danse.

Da vi havde danset færdig, siger han, han vil snakke med mig, og vi går udenfor. Da vi kommer ud, tager han en kuvert op af lommen. I kuverten ligger der en halskæde med et hjerte og et brev. I brevet forklarer han alle de tanker, han har haft mht. vores forhold, mine forældre, vores venner osv. Til sidst i brevet skriver han, hvor meget han har savnet mig i de 14 dage, vi har været fra hinanden, og hvor svært det har været at jeg ikke har villet besøge ham. Tårerne løber ned af kinderne på mig, mens jeg læser brevet. Da jeg har læst det færdigt, tager han mig og holder om mig, som han aldrig før har gjort. Der er jeg igen total solgt, og vi går ind på diskoteket hånd i hånd og fester videre. Vi ender senere med at tage sammen hjem til ham og sove. Jeg vågner næste formiddag op til stort morgenbord, røde roser og R, der igen gerne vil være sammen med mig. Det var den bedste søndag i hele mit liv. De næste fire måneder var vi bare forelskede og nød at være sammen og var det så ofte, som det overhovedet kunne lade sig gøre.

Men så kom dagen i maj, hvor han igen gør det forbi og denne gang for alvor. Han siger, at han har nået den alder, hvor han gerne vil have familie, og det var jeg for ung til at give ham, hvilket jeg gav ham ret i. Vi fortsætter med at være venner og fester sammen, og der har da nok også været et par dage, hvor vi var mere end venner.

Graviditeten

Sommerferien og sidste skoledag nærmer sig, og jeg har fået læreplads som frisør. Lige efter jeg i juni er startet i lære, tager min mor fat i mig og spørger, om jeg ikke har lagt mig ud. Jeg går på vægten, og jeg har taget næsten 3 kg på, men bliver enig med mig selv om, at det er fordi, jeg er stoppet med min træning og har festet lidt for meget den sidste måned. Der går yderligere en lille måned. Så har min mor fat i mig igen og spørger, hvornår jeg havde min menstruation sidst. Der var ca. gået 1½ måned siden sidst, og min mor hidser sig op og siger, at jeg må gå til lægen og få taget en graviditetstest.

Jeg får ringet til lægen og får en tid næste formiddag – og den dag faldt min verden sammen. Testen var positiv, og jeg var både lykkelig og ked af det. Vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Lægen mente, jeg var alt for langt henne til at abort kunne komme på tale, så han henviste mig til sygehuset for at finde ud af, hvor langt jeg var henne.

Da jeg kommer hjem og fortæller mine forældre, at testen var positiv, blev der råbt, grædt, smækket med døre osv. Jeg bliver

spurgt, hvad jeg har tænkt mig. Jeg siger, at jeg ikke ved det, men at jeg nok gerne vil beholde det, hvis det er for sent at få en abort. Efter megen snak, siger min stedfar til mig, at hvis jeg vælger at beholde barnet, så vil jeg blive smidt ud. Min mor, som selv var 17 år gammel, da hun fik mig, vælger at tage hans parti. Det næste døgns tid, går jeg rundt og ved ikke, hvad jeg skal tænke, føle og gøre. Går og tager mig til maven hele tiden og nyder et eller andet sted tanken om, at der er en lille baby i maven på mig. Går og prøver at finde en løsning på, hvad der skal ske med mit liv og overvejer mulighederne for at flytte hjemmefra, men kan ikke se, hvordan jeg skulle klare uddannelse og et lille barn alene. Næste formiddag er det tid til scanning på sygehuset, som straks kunne meddele mig, at jeg var LANGT over abortgrænsen og sætter min termin til den 27/11-1996. Jeg bryder grædende sammen og ved ikke, hvor jeg skal gøre af mig selv.

Da vi kommer hjem, går jeg en tur. Jeg ville gå over og fortælle R, at jeg var gravid med hans barn, og at abort ikke var en mulighed, så vi sammen kunne finde ud af, hvad vi nu skulle gøre. Men da jeg står foran døren, svigter modet mig, og jeg er på vej væk, da han pludselig kalder på mig. Han kan straks se, der er noget galt og spørger, hvorfor jeg er ked af det. Kan stadig ikke få mig selv til at sige det, så jeg lyver og siger, at det bare er problemer hjemme.

Da jeg kommer hjem, er resten af familien samlet i stuen, og jeg får ordre på at sætte mig sammen med dem. Min stedfar vil gerne vide, om det er den idiot R, der er faderen til mit barn. Jeg svarer, at det kun kan være ham, da han er den eneste, jeg har været sammen med på det tidspunkt, hvor jeg må være blevet gravid.

De får mig begge to overtalt til at bortadoptere mit barn, selv om jeg spørger, om der slet ikke er mulighed for, at jeg kan bo der med barnet et stykke tid, men svaret er klart nej. Så det blev aftalen, jeg skulle bortadoptere mit barn og fortsætte min uddannelse.

Dagene og ugerne gik. Jeg passede min skolegang på frisørskolen, gik til lægetjek, kontrol hos jordemoder og samtale hos socialrådgiver, og ellers passede jeg bare mig selv. Deltog ikke i familiekomsammen, var ikke sammen med veninder og venner mere. Der var kun en veninde tilbage, som støttede mig i alt. Undgik at møde R, da jeg ikke kunne finde ud af, hvordan jeg skulle få fortalt ham sandheden, så jeg snakkede kun i telefon med ham og fandt på undskyldninger, når han spurgte, om jeg ikke kom en tur over. Men en søndag aften bankede det på døren, og der stod R. Han kig-

gede op og ned af mig og sagde: „Nå, så er det rigtigt, hvad jeg har hørt!“ Han havde aftenen før været i byen og havde mødt en af mine veninder, som havde ønsket ham tillykke med, han skulle være far.

Han siger så til mig, at han umuligt kan være far til mit barn, da han aldrig er kommet op i mig, så jeg må have været sammen med en anden. Jeg meddeler ham, at jeg kun har været sammen med ham, men det nægter han og siger, at vi så må få taget en fader-skabstest, for han vil i hvert fald ikke bare tage mine ord for gode varer. Så jeg spørger ham om, han kan huske begrundelsen for at slå op med mig, og det kan han godt. Det var fordi, han ville have børn, men da ikke mit barn, når jeg går rundt og er ham utro.

Jeg bliver så sur og ked af det, at jeg råber ind i hovedet på ham, at han kan tage det ganske roligt, for barnet skal bortadopteres, så der bliver ikke stillet nogle krav til ham. Det var sidste gang i lang tid jeg snakkede med R.

På det næste besøg hos socialrådgiveren, som havde mere travlt med at få skrevet papirer osv., end at støtte og rådgive mig, fortæller jeg om episoden med R, og at jeg helst ikke vil have, han bliver blandet ind i det her. Hun siger, at det er mig, der vælger, om han skal stå på papirerne. Jeg vælger i min store skuffelse over ham, at det skal han ikke.

De næste to måneder går jeg rundt og prøver at overbevise mig selv om, at det er det rigtige valg, jeg har taget, men det lykkes ikke. Går i smug rundt og kigger på babytøj, nyder sparkene inde i maven og forestiller mig, hvordan mit liv kunne blive med en lille baby i mit liv. Forsøger at få en snak med min mor om de tanker og følelser, jeg går rundt med, men får beskeden at, nu er det besluttet, og det er det bedste, og nu snakker vi ikke mere om det.

Bortadoptionen

Den 26/10-1996 om formiddagen tager mine forældre ud og handler, mens jeg ligger i min seng med mavesmerter. Da de kommer hjem et par timer senere, kommer min mor ind og spørger, om jeg ikke skal op. Jeg svarer nej, for jeg har ondt i maven. Der var så en grund til mavesmerterne, for jeg havde véer, og denne dag fødte jeg min lille datter. Jeg havde på forhånd valgt, at jeg ikke ville se hende, da det ville gøre endnu mere ondt i hjertet på mig.

Fødslen gik godt. Min mor var med, hun valgte at se sit lille barnebarn. Jeg blev indlagt på barselsgangen natten over, dog på en enestue, men for pokker, hvor var det hårdt at ligge og høre alle de små guldklumper, når jeg lå og manglede min egen.

Der er nu tre måneder til, at jeg skal op og skrive under på de sidste papirer ved-

rørende bortadoptionen. I de tre måneder forsøgte jeg flere gange at få min mor i tale i håbet om, at jeg kunne få støtte og hjælp til at beholde min lille prinsesse, men desværre uden held. Så sidst i januar, lige efter min 18 års fødselsdag, skriver jeg under og giver endegyldigt min datter væk.

Livet efter

Jeg har aldrig glemt min datter, og de første mange år fejrede jeg hendes fødselsdag. Det var min måde at bearbejde min sorg. R har jeg ingen kontakt til mere efter den aften, han bankede på min dør, har mødt ham en enkelt gang i byen, hvor han undskyldte sin opførsel, men det kan jeg ikke bruge til noget nu. Fortryder ikke min tid med ham, det var skønne otte måneder, men fortryder, at jeg i min skuffelse over ham, ikke fik skrevet ham på papirerne, men jeg vil altid være ærlig over for min datter, hvem hendes far er, hvis hun ønsker at vide det.

Der er nu gået snart 17 år, og det har været nogle hårde år, hvor der ikke rigtig har været nogle at snakke med. Derhjemme var det tabu og var der nogle, der kom til at nævne noget, fik de „dræberøjne“ af mine forældre, og så var den sag ude.

Når man er i den situation, som jeg har været i, er man „Palle alene i verden“. Der er ingen steder at gå hen, ingen hjælp at få, når først barnet er afleveret, og vi har sat den sidste underskrift på papiret, så er det som om, vi ikke eksisterer mere.

Tanker og spørgsmålene forsvinder aldrig, og der går ikke en dag, hvor jeg ikke tænker på min datter og på, hvordan hendes liv har udfoldet sig. Håber hun en dag får lyst til at opsøge mig/os. Jeg vil i hvert fald tage imod hende med åbne arme og vil gøre alt for at finde hendes far også, hvis hun er interesseret i det.

Min mor og stedfar havde jeg i mange år et meget anstrengt forhold til, og den dag i dag har jeg ingen kontakt med min stedfar. Jeg havde en snak med dem ca. fem år efter fødslen, hvor min mor sagde, at havde jeg alligevel valgt at beholde mit barn, ville hun have støttet mig, alt det hun kunne, og var jeg blevet smidt ud hjemmefra, var hun flyttet med. Min stedfar sagde, at selvfølgelig var jeg ikke blevet smidt ud. Han ville bare det bedste for mig og ville have, jeg fik et godt liv. Ja, det har han så ødelagt. Der går ikke en dag, hvor jeg ikke tænker på min datter og håber, jeg en dag får mulighed for at møde hende.

Min skuffelse over systemet er straks værre. Den kommer jeg aldrig over. Tænk at man kan sidde med en grædende 17-årig pige, der skal træffe den svære beslutning, der kommer til at ændre hendes liv for altid. Jeg kunne ønske, at man forsøgte at vejlede de stakkels unge piger om, hvilke muligheder, der var – også hvis de valgte at beholde sit barn, i stedet for kun at fortælle alle fordelene ved bortadoption. Jeg var flere gange inde på, at jeg ville beholde min datter, men der blev bare ikke lyttet, og jeg blev ikke taget alvorligt.

Det er så nu, der skulle komme en lykkelig slutning om, at jeg er gift og har fået 2-3 børn – men sådan slutter min historie desværre ikke:

Kort efter fødslen mødte jeg L, og vi var sammen i 15 år, men det lykkedes os ikke at få børn. I september 2011 møder jeg min nuværende kæreste, blev hurtigt gravid, men mistede desværre barnet, da jeg var 19 uger henne, og det er desværre ikke lykkedes at blive gravid igen.

Jeg håber, min historie kan være med til at få åbnet op om snakken om os biomødre, et emne, som der virkelig mangler fokus på. ■

Har vi mon din e-mailadresse?

Vi har en stor udfordring i foreningen, idet vi mangler rigtig mange e-mailadresser på vores medlemmer.

Nogle af jer tænker måske „Hvad skal A&S bruge vores e-mailadresse til?“ Til det kan vi oplyse, at mange af lokalforeningerne rundt omkring i landet sender deres nyhedsbreve ud til medlemmerne pr. e-mail, idet det efterhånden koster så mange penge i porto at sende nyhedsbrevet som almindelig post, og lokalforeningerne vil hellere bruge penge på gode og spændende arrangementer end på porto!

De medlemmer, som vi ikke har en aktiv e-mailadresse på, får ikke disse nyheder og får måske heller ikke at vide, hvilke arrangementer, der er i lokalforeningen, idet det ikke altid er alle arrangementer, der annonceres i medlemsbladet, ligesom man heller ikke får at vide, hvad der ellers sker i lokalforeningen.

Nogle af jer har været medlemmer i mange, mange år – ja helt fra dengang, hvor man hverken havde en PC eller en e-mailadresse, mens andre af jer har oplyst e-mailadressen til os ved indmeldelsen, men har sidenhen skiftet e-mailadresse og har ikke husket at give os besked om det.

Vi appellerer derfor til, at I hurtigst muligt sender jeres e-mailadresse til os.

Ud over e-mailadressen vil vi bede jer oplyse følgende:

- Medlemsnummer (se bag på bladet).
- Navn.
- Adresse.
- Telefon- og mobilnummer (hvis det er ændret siden indmeldelsen).
- Hvilken lokalforening I hører til. (Er I i tvivl om, hvilken lokalforening I hører til, så skriv hvilken kommune I bor i).

Ønsker I ikke at modtage nyhedsbreve pr. e-mail, måske fordi jeres børn er blevet så store, at I ikke længere har behov for at deltage i arrangementerne, men blot ønsker at modtage vores medlemsblad, så skriv alligevel til os og fortæl det, for så ved vi, at vi ikke skal bruge mere tid på at indhente jeres e-mailadresse!

Oplysningerne skal sendes til medlemsadm@adoption.dk

På forhånd mange tak for hjælpen!
Mvh. Hovedbestyrelsen

Spædbarnsterapi

Forfatter: Inger Thormann
og Inger Poulsen
Forlag: Hans Reitzels Forlag
Omfang: 202 sider

Vi adoptivforældre har ofte fået overdraget vores børn på en barsk og brutal måde, set ud fra barnets synsvinkel. Selv vil jeg aldrig glemme, hvordan vi modtog vores ældste datter, som nu snart er 15 år. Hun fik fra det ene sekund til det næste to vildt fremmede mennesker, hun aldrig før havde set eller mødt – som forældre. Vores overdragelse er desværre ikke enestående. Adoptivbørn bliver ofte overdraget til deres nye forældre på umenneskelige måder. Og for de fleste adoptivbørns vedkommende er det ikke første gang, at de udsættes for en barsk oplevelse. Først er der afskeden eller adskillelsen fra de biologiske forældre, så ankomsten til børnehjem eller plejefamilie, livet på børnehjemmet er heller ingen dans på roser, og derudover kan der evt. have været tale om sygdom eller indlæggelse på hospital, inden barnets bortadopteret og endelig transporteres til en anden verdensdel. Så i løbet af barnets tidlige liv kan adopterede børn have oplevet indtil flere smertefulde ting, ting der kan have været dybt traumatiske. På græsk betyder traume „et sår“.

Kan et lille barn hjælpes med at bearbejde tidlige traumatiske oplevelser? Inger Thormann og Inger Poulsen har begge praktiseret spædbarnsterapi på hhv. Skodsborg Observations- og Behandlingshjem og i Horsens Familiehjem, og de er ikke i tvivl om, at spædbarnsterapi vil kunne hjælpe mange børn med tidlige traumer/chok, heriblandt adoptivbørn, der er i risikogrupper for at have haft traumatiske oplevelser, før de bortadopteret.

Bogen beskriver spædbarnsterapi som er en behandlingsmetode rettet mod tidlige traumer, for de yngste børn før sproget er udviklet i alderen 0-3 år, men metoden har siden hen vist sig også at kunne anvendes til større børn, unge og voksne, der har oplevet traumer i den førsproglige periode af deres liv. Metoden har også vist sig egnet til børn til adoption eller allerede adopterede børn. Grundlæggeren af spædbarnsterapien Francoise Dolto, en fransk børnelæge og psykoanalytiker og hendes elev Caroline Eliacheff ønskede at sætte ord på det traumatiserede barns oplevelser/smerte ud fra antagelsen, at det usagte binder energi

,og at kroppen husker alt. Det har længe været kendt, at man kan hjælpe voksne, unge og ældre børn med krisebehandling, men det nye er, at det spæde eller lille barn også kan have gavn af kriseterapi, før det selv kan tale. De (Dolto og Eliacheff) mente endvidere, at et traume ofte vil sætte sig som et fysisk symptom i kroppen hos det lille barn, som fx vejrtrækningsproblemer, infektioner, opkastninger eller diarré, som kan have en symbolsk betydning.

Nogle vil sikkert mene, at små børn ikke kan traumatiseres, da de ikke kan huske, hvad de har oplevet de første mange måneder af deres liv, hvorfor det er omsonst at tale om spædbarnsterapi – ikke mindst fordi, spædbørn ikke forstår, hvad man siger til dem. Det var også min første reaktion. Hertil må jeg blot sige, at bogens forfattere, som siden 1998 har anvendt metoden, fremlægger deres 15 års erfaringer med spædbarnsterapi på en meget overbevisende måde. Herudover henviser de til nyere forskning indenfor området, som støtter deres konklusioner.

Inger Thormann og Inger Poulsens spædbarnsterapi indeholder tre trin: Identifikation, historie og håb. For at give en idé om, hvordan spædbarnsterapi rent faktisk praktiseres, citerer jeg (i kursiv) et eksempel i bogen om Maria på halvandet år:

- 1. Identifikation:** *Goddag Maria, mit navn er Inger Thormann. Mit arbejde er at tale med børn. Stedet her hedder Skodsborg, og er et hjem for børn, et børnehjem, og du skal bo her et stykke tid. Det har myndighederne bestemt.*
- 2. Historie:** *Vi ved, at du i dag har sagt farvel til din mor og far, som du har boet hos i tre måneder, og hvor du troede, at du skulle blive. Men det er besluttet, at sådan skal det ikke være (en adoption ophæves). Vi ved, at du blev hentet af disse mennesker, som var fremmede for dig (embedsmænd fra et andet nordisk land). Vi ved at du har det svært, og at du må undre dig over det, der er sket. Det er altid svært at blive adskilt fra mennesker, man holder*

af. Du har mistet mange gange, og du er alene. Vi vil hjælpe dig så godt vi kan. Vi vil hjælpe dig med at huske, hvad der er sket i dit liv. Det er godt, at du har din bamse, og det er godt, at vi har billederne. De vil hjælpe dig med at huske, hvad der er sket i dit liv.

- 3. Håb:** Senere i terapien blev der sagt, at der venter en far og mor på hende.

Terapiens indhold bevægede sig under hele hendes (Marias) anbringelse på Skodsborg omkring de samme temaer: hendes historie og de mange adskillelser fra omsorgsgivere, der måske fik hende til at tvivle på, om der mon var en mor og far, der ventede på hende. Men det var der, og det kunne vi forsikre hende om.

Det er hjerteskræende læsning, men man har en tydelig fornemmelse af, at det er Marias redning, at hun havnede på Skodsborg, hvor hendes historie ikke blev fortiet men italesat. Maria var i terapi hver anden dag, indtil hun var klar til at blive adopteret (igen). Siden 1998 har alle børn, der er anbragt, bortadopteret eller kommet i familiepleje fra Skodsborg Observations- og Behandlingshjem, modtaget spædbarnsterapi.

I Familiehuset i Horsens behandles familier med børn mellem 0 og 2 år, der er i risiko for at få fjernet barnet. Før 1998 behandlede man udelukkende forældrene, i den tro, at hvis forældrene fik det godt, ville det

også gavne barnet. Men nogle børn var så traumatiserede, at hjælp til forældrene, ikke var nok. Så siden 1998 har Familiehuset i Horsens også praktiseret spædbarnsterapi, som har vist sig at være gavnlig for hele familien, da et traumatiseret barns problemer, påvirker alle medlemmer i familien. Og Familiehuset har observeret, at jo tidligere der gives terapi til barnet, jo hurtigere kommer barnet videre.

Hvornår vil det være relevant at udføre spædbarnsterapi på adopterede børn? Hvis man som adoptivforældre kendte til metoden, kunne man allerede, når man modtager sit barn fortælle barnet, hvad der sker her og nu, når man kommer hjem, kunne man fortsætte fortællingen med en terapeut, og når barnet senere skal starte i vuggestue eller børnehave, ville det igen være

relevant at tale med barnet og forberede det på den forestående ændring i barnets liv. Kan man selv gøre det eller skal det udføres af en terapeut? I bogen anbefales at spædbarnsterapi udføres af en terapeut og ikke af omsorgsgiveren, men på Skodsborg kunne pædagogerne være co-terapeuter og gentage det, som terapeuten tidligere havde sagt til barnet.

Hvorfor er traumebehandling vigtig? Først og fremmest fordi børn såvel som voksne, der har været udsat for en traumatisk oplevelse ikke har det godt, før det er ude af kroppen igen. Ved traumer opstår i forbindelse med krig, trafikuheld og lignende, er der tilbud om behandling hos psykologer, der er uddannet i traumebehandling – i erkendelse af, at jo hurtigere traumet behandles, jo hurtigere er

den pågældende person på benene igen. Traumer, der ikke behandles, har endvidere vist sig, at kunne føre til PTSD (post traumatisk stress syndrom, tidligere kaldet granatchok), angst og depression.

Bogen kan varmt anbefales. Jeg har nærlæst den med største interesse, og den kunne sagtens indgå som pensum i de adoptionsforberedende kurser. Det er en tankevækkende hjertevarm bog, hvor man kan mærke, at børns ve og vel er i højsædet hos både Inger Thormann og Inger Poulsen. ■

P.S. fra redaktionen: Ligeledes findes bogen 'Krop og skrig' af psykoanalytiker Caroline Eliacheff, som omtales i denne boganmeldelse.

BOGANMELDELSE af Lisbet Mogensen

Sådan holder du hovedet koldt

– en guide til dig der venter på barn

Forfatter: Liselotte Vejborg
Forlag: Eget Forlag
Pris: 247 kr.
Mail: mail@liselottevejborg.dk
Hjemmeside: www.mensduventer.dk

Bogen er tænkt som en håndbog – „en guide til dig, der venter på barn“, som forfatteren Liselotte Vejborg beskriver det. Med titlen indikerer hun, at man skal lære ikke at lade sig rive med af sine følelser, og man skal have nogle redskaber til at håndtere dette.

Liselotte Vejborg er ikke psykolog, men beskriver sig selv som en „strukturel og hun brænder for at inspirere kvinder til at tage ansvar for deres liv og hverdagsglæde og vise dem de mange genveje, der dukker op, når der bliver sat lidt struktur på tingene“.

Det er en meget personlig bog, hvor „jeg/mig“ er en gennemgående figur, der henvender sig til „dig“. Liselotte Vejborg fortæller om sine personlige oplevelser omkring ventetider, fertilitetsbehandling, adoption, stress, bekymringer og mange andre følelser, der dukker op undervejs i en ventetid på at adoptere.

Bogen hører under kategorien selvhjælpsbog, hvor beskrivelsen af Liselotte Vejborgs egne oplevelser for en udenforstående, opleves som en beskrivelse af hendes egen terapeutiske proces. Som i alle selvhjælpsbøger handler det for læseren om at tage sagen i egen hånd, være herre over sit eget liv, og Liselotte Vejborg bruger sig selv som eksempel, krydret med korte cases fra andre kvinders liv og oplevelser til at perspektivere de enkelte forløb.

Biografier og selvhjælpsbøger er vældig populære i disse årtier. Nu handler denne bog om personlige venteprocesser, men bogen kunne ligeså godt have handlet om et hvilket som helst andet traumatisk emne, et dødsfald eller en skilsmisse. Liselotte Vejborg forsøger at give nogle redskaber til at håndtere problemerne.

Bogen henvender sig til en særlig sensibel gruppe, primært kvinder, der har svært ved at håndtere usikkerhed. ■

Brænder du for at gøre en forskel for foreningens medlemsfamilier, så har du chancen nu, idet vi søger nye

»ILDSJÆLE« til Hovedbestyrelsen!

Til Landsgeneralforsamlingen, der afholdes **lørdag, den 2. november 2013** på Trinity Hotel og Conference Center i Fredericia skal der traditionen tro vælges nye bestyrelsesmedlemmer og suppleanter til Hovedbestyrelsen (kaldet HB), og vi efterlyser derfor nye **kandidater**, der har tid, lyst og kræfter til at stille op!

I HB har vi mange forskellige opgaver/udfordringer at tage os af, og jo flere vi er, jo flere opgaver/udfordringer kan vi løse til gavn for vore medlemsfamilier! Har du lyst til at være med til dette, så læs mere her:

Hvilke personprofiler er der brug for?

- En person der har politisk erfaring eller som interesserer sig for politik, og gerne en, der har sin daglige gang eller har et netværk på „Borgen“
- En person der har kendskab til WordPress og dermed kan være back-up for vores webmaster
- En person – evt. en journalist – der altid har „fingeren på pulsen“ m.h.t. nyheder, der vedrører adoptionsområdet, og som hurtigt kan „ryste en pressemeddelelse ud af ærmet“
- Personer der har erfaring fra en interesseorganisation
- Personer der har kendskab til fundraising
- Personer der ved hvordan vi som forening kan gøre os mere synlige i mediernes verden

Herudover kan vi bruge:

- Kommende adoptanter, der står på venteliste
- Erfarne adoptanter til enten små eller større børn
- Meget erfarne adoptanter til teenagere eller voksne børn
- Voksne adopterede

Det allervigtigste er dog, at du har tid og lyst til at engagere dig i bestyrelsesarbejdet og gerne vil yde en indsats på de områder, som du brænder for og dermed gøre en forskel for foreningens mange medlemsfamilier!

Hvor tit afholdes der HB møder?

Der afholdes ca. 6 møder om året, og det foregår som regel en lørdag fra kl. 10-16.30 og afholdes enten på Fyn, i Jylland eller på Sjælland. Herudover afholder vi Landsmøde i en weekend i foråret, hvor vi naturligvis gerne ser, at så mange HB-medlemmer som overhovedet muligt deltager. Herudover skal du afsætte en weekend i forbindelse med Landsgeneralforsamlingen, der normalt afholdes i første halvdel af november måned, idet vi holder bestyrelsesmøde både før og efter Landsgeneralforsamlingen! Når der er tale om weekendmøder overnatter vi på stedet, hvor mødes afholdes. Indimellem afholdes der også telefon- eller Skype-møder i de forskellige udvalg.

Det forventes, at du deltager i langt de fleste af møderne, men naturligvis kan der opstå situationer, hvor man af forskellige årsager

må melde fra, og det er der selvfølgelig plads til. Men det er klart, at jo mere du deltager, jo større viden får du om arbejdet i A & S og jo bedre og stærkere netværk får du i foreningen.

Hvor lang tid binder man sig for?

Hvis du vil vælges som HB-medlem binder du dig for en 2-årig periode. Har du ikke mod på at lade dig binde for en 2-årig periode, kan du vælge kun at stille op som suppleant, da du dermed kun er valgt for 1 år og dermed også kun binder dig til at arbejde for foreningen i 1 år.

Det skal bemærkes, at som suppleant indgår du i bestyrelsesarbejdet på lige fod med bestyrelsesmedlemmerne, men du har ikke stemmeret, hvis der skulle være en afstemning. Ønsker du efter det 1 år at fortsætte i HB, skal du genopstilles på næste års Generalforsamling på lige fod med andre kandidater.

Delegeret = stemmeret, men hvordan?

Hvis du vil have stemmeret til Landsgeneralforsamlingen, skal du vælges som delegeret på generalforsamlingen i din lokalforening. Har du ikke mulighed for at deltage i denne, eller har den allerede været afholdt, kan du kontakte formanden i din lokalforening og spørge om de har flere pladser tilbage!

Du kan godt deltage uden at være delegeret, men så har du bare ikke nogen stemmeret.

Overvejer du at stille op til HB?

Og har du lyst til at høre mere om bestyrelsesarbejdet, så kontakt en af os, der sidder i HB for yderligere oplysninger. Du finder vores tlf. nr. eller mailadresse forrest i bladet!

Vil du gerne hjælpe os med nogle konkrete opgaver uden at sidde i HB

Hvis du er i besiddelse af en af de kompetencer, som vi søger, og gerne vil udføre nogle konkrete opgaver for foreningen, men ikke har tid til det egentlige bestyrelsesarbejde, så kan du melde dig som en „resurseperson“, og du vil dermed blive registreret i vores **RESURSEBASE**.

Får vi brug for dig til en specifik opgave, så kontakter vi dig. Du skal blot sende en mail til resurse@adoption.dk, hvor du skriver lidt om dig selv, og hvad du kan tilbyde foreningen, så bliver du kontaktet af en af os.

Vi ser meget frem til at høre fra dig!
HOVEDBESTYRELSEN

Indkaldelse til generalforsamling i Landsforeningen Adoption & Samfund

Lørdag den 2. november 2013 kl. 13.00 på Trinity, Gl. Færgevej 30, Snoghøj, 7000 Fredericia

Foreløbig dagsorden for generalforsamlingen.

1. Valg af dirigent.
2. Godkendelse af dagsorden.
3. Bestyrelsens beretning.
4. Regnskab for 2012/13 – forelæggelse og godkendelse.
5. Indkomne forslag:
6. Arbejdsprogram for det kommende år.
7. Orientering om budget for igangværende år samt
 - Fastlæggelse af kontingent for kommende år.
 - Fastlæggelse af abonnementspris for bladet „Adoption & Samfund“ for det kommende år.
 - Fastlæggelse af lokalforeninger og interessegruppers andel af det samlede kontingent.
8. Valg til hovedbestyrelse.
9. Valg af suppleanter til hovedbestyrelsen.
10. Valg af revisor samt revisorsuppleant.
11. Eventuelt.

Regnskab og budget sendes til lokalforeningerne ultimo september, herunder forslag til medlemskontingent og abonnementspris for bladet – begge for det kommende år og forslag til lokalforeningernes og interessegruppernes andel af det samlede kontingent.

Forslag der ønskes behandlet, skal være formanden skriftlig i hænde senest den 12. oktober. Hvis der sker ændringer i dagsordenen, sendes den endelige dagsorden til lokalforeningerne senest 19. oktober.

HOVEDBESTYRELSEN

HVEM SKAL HAVE ADOPTIONSPRISEN 2013?

Adoptionsprisen gives for en ekstraordinær indsats for adopterede eller deres familier. Det kan være en indsats inden for eksempelvis politik, forskning, oplysning, rådgivning eller andet. Der skal være tale om en indsats, der har gjort en positiv forskel for adopterede eller vil kunne komme til at gøre det på længere sigt. Prismodtageren kan være en person, en gruppe eller en organisation – gerne én der har bidraget til at sætte adoption og adopterendes vilkår på dagsordenen i en bredere sammenhæng.

Adoptionsprisen er tidligere givet til:

- Læge Grete Teilmann for hendes banebrydende arbejde med tidlig pubertet hos adoptivbørn.
- Psykolog Lars von der Lieth for hans livslange forskning, formidling og rådgivning inden for adoptionsområdet.
- Psykolog Susanne Høeg for hendes mange initiativer og aktiviteter inden for rådgivning af adoptivfamilier.

- Psykolog Niels Peter Rygaard for hans faglige engagement i tilknytningsproblemer og ikke mindst hans store, uegennyttige arbejde i projekt Fair Start at uddanne personalet på børnehjem i hele verden.

Hvis du har et forslag til, hvem der skal have Adoptionsprisen i 2013, bedes du senest den 1. oktober 2013 sende forslaget sammen med en kort motivation til

adoptionsprisen@adoption.dk

Gruppen af adoptivforældre til børn med handicap

Foredrag med Lars Røgilds, lektor i pædagogik og psykologi samt kursusleder på adoptionsforberedende kurser.

Adoption og Feuerstein-metoden til kognitiv træning

Lørdag den 26. oktober kl. 14 – 17 på Kasperskolen, Baltorpvej 18, 2750 Ballerup

Mange adopterede børn har udover tilknytningsvanskeligheder også kognitive vanskeligheder. Lars Røgilds vil fortælle om, hvordan man skelner mellem tilknytningsforstyrrelser og kognitive vanskeligheder, der skyldes manglende stimuli i de første år. Han vil fortælle om, hvordan man via Feuerstein-metoden kan hjælpe børn til læring via en træning af deres kognitive evner, så de „lærer“ at lære.

Arrangementet er åben for alle, tag også gerne dit barns pædagog eller lærer med.

Pris:

100 kr. for ikke-medlemmer af gruppen. Prisen dækker foredrag, debat og lidt forplejning undervejs. Arrangementet er gratis for medlemmer.

Tilmelding:

Senest den 19. oktober

For medlemmer på Minizonen www.minizone.freeforums.org

For ikke-medlemmer på: mail@ninnapedersen.dk

MATERIALE FRA FORENINGEN

Adoption & Samfund udgiver en række pjecer om adoption og adopterede. For eksempel: Når adoptivbørn skal passes, Adoptivbarn i klassen, Adopteret og voksen og Adoptionsrådgivning – før, under og efter adoptionen.

På www.adoption.dk under „Få råd og hjælp“ kan du se alle udgivelser fra foreningen og finde rådgivning og information om adoption generelt. Her kan du hente pjecerne som pdf, eller du kan bestille dem hos sekretaer@adoption.dk.

På www.adoption.dk kan du også læse foreningens blade, som rummer artikler og temanumre om alt fra henterejser og skolestart til sent adopterede børn.

På litteratur.adoption.dk finder du en liste med litteratur om emner med relation til adoption.

Sally 6½ år skal i 1. klasse. Sally er født i Kina.

Udsigten er fin fra Tivolis ballongyngler. Nanna er født i Vietnam.

Koncentration ... Workaferahu er næsten 9 år og født i Etiopien.

Foredrag og generalforsamling

Torsdag den 3. oktober 2013 kl. 19.00 til ca. 22.00 i Cuben, Østprøven 1, Christiansfeld

Foredrag med Læge ph.d. Grete Teilmann

Ud fra temaet, tidlig pubertets udvikling hos adopterede børn (fra kl. 19 - ca. 20.45)

For tidlig pubertetsudvikling kan være et problem - både fysisk, socialt og psykologisk.

Forskning har vist, at der er en høj hyppighed af for tidlig pubertet blandt adopterede børn, og i foredraget fortæller læge Grete Teilmann om resultater af undersøgelser på området.

Derudover bliver der tid til at tale om, hvilke tegn der er på, at puberteten er ved at starte, og hvad vi som forældre kan gøre, og hvor man kan få råd om pubertetsudvikling.

Grete Teilmann er speciallæge i børnesygdomme, og har lavet en Ph.d. afhandling om pubertetsudvikling hos adopterede piger, samt har arbejdet med ungdoms medicin i flere år.

Grete modtog i 2007 adoptionsprisen.

Kaffe/the og kage.

Efter foredrag og kaffe holder vi generalforsamling, som vi forventer, vil vare en times tid. Vi håber, at mange møder op for at bidrage med nye vinkler og input – eller måske bare for at udvide netværket lidt.

Generalforsamling

Dagsorden

1. Valg af dirigent.
2. Bestyrelsens beretning.
3. Forelæggelse og godkendelse af regnskab.
4. Indkomne forslag. Skal være formanden i hænde senest 19. september 2013.
5. Valg af bestyrelse, herunder fastlæggelse af antal medlemmer af bestyrelsen. På valg er følgende:
 - Ulla Grau, bestyrelsesmedlem
 - Carl Erik Agerholm, bestyrelsesmedlem
 - Mette Ulrich, bestyrelsesmedlem
 - Dorthe Tørngren La Cour, suppleant
 - Helle Breindal, suppleant
 - Christina Raahauge, suppleant

6. Valg af delegerede til Landsforeningens generalforsamling.
7. Valg af revisor samt suppleant. På valg er:
 - Jørn Pedersen
 - Carl Erik Agerholm, suppleant
8. Eventuelt.

Af hensyn til kaffe i pausen, vil vi meget gerne have jeres tilmelding på ullasse@post.tele.dk **senest den 27. september 2013.**

Venlig hilsen,
Bestyrelsen / Adoption & Samfund Sydøstjylland

BESTYRELSEN 2012/13

Medlem	Carl Erik Agerholm	carlerik@fam-agerholm.com	74 75 73 65
Kasserer	Marie Andresen	mibbe@mail.dk	74 64 25 60
Formand	Ulla Ursin Grau	ullasse@post.tele.dk	74 69 38 13
Medlem	Mette Ulrich	mu@koldinghfgovuc.dk	
Medlem	Lis Ravn	lir@haderslev.dk	20 86 85 44
Suppleant	Dorthe Tørngren La Cour	skovbogade21@gmail.com	25 42 84 00
Suppleant	Helle Breindal	breindal@live.dk	60 18 16 07
Suppleant	Christina Raahauge	ck-raahauge@hotmail.com	24 64 30 16

Invitation til generalforsamling og foredrag

Tirsdag den 8. oktober 2013 kl. 18.30 – ca. 21.30 i gymnastiksalen på Roskilde Private Realskole,
Dronning Margrethes Vej 6, 4000 Roskilde. Indgang via vejen Munkebo!

Dagsorden til generalforsamlingen ifølge foreningens vedtægter

1. Valg af dirigent.
2. Valg af to stemmetællere.
3. Valg af referent.
4. Bestyrelsens beretning.
5. Forelæggelse og godkendelse af regnskab.
6. Indkomne forslag (eventuelle forslag skal være formanden i hænde senest 14 dage før generalforsamlingen).
7. Valg af bestyrelse.
På valg er: Lene Borg (ønsker genvalg).
8. Valg af delegerede til landsforeningens generalforsamling (afholdes den 2. nov. 2013 i Fredericia).
9. Valg af revisor samt suppleant for denne
10. Birgitte Løvenhorst (ønsker genvalg).
11. Catarina Astrup (ønsker genvalg).
12. Eventuelt.

Foredrag „Det narrative perspektiv på adoptivbørns fortællinger“

Efter generalforsamlingen er der kl. ca. 19.30 foredrag af cand. psych. aut., specialist og supervisor i psykoterapi og Organisation og Arbejdspsykologi Anne Saxtorph med emnet: „Det narrative perspektiv på adoptivbørns fortællinger“ – en invitation til at forstå, hvordan barnet bliver styrket i sin identitet.“

Det narrative perspektiv bygger på en ide om, at vi fortæller om os selv for at få organiseret vores livserfaringer. Vi laver løbende redigeringer af vores erfaringer og dermed os selv, og jo ældre vi bliver, jo mere komplekse bliver vores fortællinger om os selv. Børn stiller med alderen sig selv flere og flere spørgsmål om, „hvem de er“. Hvad skal være vores svar?

- Du er en pige med brune øjne, som jeg elskede den dag, jeg så dig.
- Du er drengen med de bedste ben, som kan spille fodbold som ingen andre.
- Du er den smukkeste asiatiske pige, og ingen er så klog som dig.
- Du er min indianer, og dit lange sorte hår klæder din skole-rygsæk på ryggen.

Barnets fortælling er særlig, fordi den også bygger på de voksnes fortællinger om barnet. Det er derfor meget betydningsfuldt, hvordan vi fortæller barnet om sig selv igennem vores fortællinger, udsagn, samvær og daglige handlinger.

Vi mennesker har glæde af rare og identitetsstærkende fortællinger for at kunne lide os selv og udvikle os hensigtsmæssigt som individer. Derfor betyder det noget, hvordan vi bliver „fortalt“, altså beskrevet såvel i nutiden og fortiden som fremtiden. Vores håb om fremtiden bygger altid på vores idéer om vores fortidige og nutidige erfaringer.

Når børn er adopteret, har de mange tanker om sig selv og det „ukendte“, som de bliver fortalt og ikke fortalt. Det er vigtigt for børn at kunne „historiegøre“ sig selv og på den måde at kende til og forestille sig deres egen fortælling så langt tilbage som muligt. De har brug for en egen fortælling, som giver mening. Derfor forsøger vi at give dem flest mulige fortællinger med på deres vej, også dem som vi finder svære at fortælle. Det afgørende er måden, vi gør det på! Det bliver ofte en del af deres egen fortælling om dem selv.

Det er gratis at deltage, men af hensyn til det praktiske arrangement bedes bindende tilmelding ske til formanden, Lene Borg, pr. e-mail: Lene.Borg.2B@gmail.com senest den 30. september 2013. Medlemmer fra andre lokalforeninger må gerne deltage, men har ikke adgang til generalforsamlingen.

Bestyrelsen LF Midt- og Vestsjælland

Villum, 4½ år, født i Sydafrika.

Sommersjov i haven. Veronica knap 4 og Vincent 6½, begge født i Bolivia.

Foredrag:

Adoptivbarnets historie, livsvilkår og udfordringer

Når barnet finder styrke og ressourcer gennem støtte og terapi

Tirsdag den 1. oktober 2013 kl. ca. 20.00 i Holsted
Sognegård, Vestergade 15, 6670 Holsted

Foredraget handler om, hvordan adoptivbørn lever med deres historie som livsvilkår, hvordan det kan skabe udfordringer i hverdagen, og hvilke muligheder vi har for at støtte barnet.

„De første dage, uger og måneder i barnets liv kan være afgørende for, hvordan barnet er i stand til at møde sig selv og verdenen. Menneskets psyke kan holde til meget, men der er en grænse, og grænsen er nået, når problemerne bliver synlige i hverdagen.

Problemerne kan være gennemgribende for familien og dog alligevel usynlige for omverdenen. Mange adoptivbørn bærer på et stort traume, nemlig at være blevet skilt/forladt af deres biologiske forældre. Traumat, som barnet bærer i sig, sætter sig i kroppen, og kroppen husker. Traumat kan ligge som en begrænsning i barnet og hindre det i at udvikle sig med al sin energi.“

Foredraget vil også give eksempler på, hvordan barnet kan få bearbejdet traumat via terapi og derigennem finde dets styrke og ressourcer.

Arrangementet er for forældre, kommende forældre samt bedsteforældre, men pædagoger, lærere og sagsbehandlere vil også kunne få et godt udbytte.

Foredragsholderen, Solveig Lund Bech, er mor til tre børn, som er adopteret fra Danmark og fra Colombia. Hun er uddannet pædagog, psykoterapeut, spædbarnsterapeut og sandplayterapeut og har siden 1994 arbejdet med børn og forældres hverdag og udfordringer. Hun arbejder til daglig som en del af „Sundhedsteamet Søstergangen“, som har hjemme i det historiske Sct. Maria Hospital i Vejle. Hun arbejder terapeutisk med børn og voksne samt med rådgivning til familier, plejefamilier og institutioner.

Det er gratis at deltage i arrangementet.

Tilmelding er nødvendig senest tirsdag den 17. september 2013 til lilian.vigtoft-jessen@adoption.dk. Skulle det blive nødvendigt at melde afbud, vil vi gerne vide det, så der bliver plads til en anden.

Venlig hilsen

Bestyrelsen for Adoption & Samfund, LF Sydvestjylland.

Sille 8 år fra Indien dyrker hjemmelavet yoga.

Generalforsamling og foredrag

Tirsdag den 1. oktober 2013 kl. 19.00
i Holsted Sognegård, Vestergade 15, 6670 Holsted

Kom til generalforsamling i din lokalforening og støt op om foreningens arbejde. Hvis du bor i Varde, Esbjerg, Billund, Vejen eller Vejle kommune, hører du til lokalforening Sydvestjylland og kan få indflydelse på, hvad der skal foregå i DIN lokalforening.

Har du nogen ønsker og forslag til kommende aktiviteter i foreningen, vil vi meget gerne høre om dem. Som aktiv i bestyrelsen kan du være med til at føre ideerne ud i livet.

I forbindelse med generalforsamlingen vil Solveig Lund Bech, som selv er adoptivmor, holde et foredrag over emnet: „Adoptivbarnets historie, livsvilkår og udfordringer.“ Solveig Lund Bech er uddannet pædagog, psykoterapeut, spædbarnsterapeut og sandplayterapeut.

Generalforsamlingens dagsorden:

1. Valg af dirigent.
2. Bestyrelsens beretning.
3. Forelæggelse og godkendelse af regnskab.
4. Indkomne forslag (skal være formanden i hænde senest den 17. september 2013).
5. Valg af bestyrelse, herunder fastlæggelse af antal medlemmer i bestyrelsen.
På valg er følgende:
Jørn K. Pedersen og Anke Herlev.
6. Valg af delegerede til landsforeningens generalforsamling.
7. Valg af revisor samt suppleant for denne.
8. Eventuelt.

Af hensyn til kaffe i pausen beder vi så vidt muligt om tilmelding til Lilian Vigtoft-Jessen på mail: lilian.vigtoft-jessen@adoption.dk senest den 17. september.

Venlig hilsen

Bestyrelsen for Adoption & Samfund, Sydvestjylland

Generalforsamling og foredrag

Mandag den 16. september kl. 18.30 – ca. 21.30

på Frederiksborg Centret, Milnersvej 39, 2400 Hillerød (lokalet fremgår af tavlen ved indgangen)

Dagsorden ifølge foreningens vedtægter:

1. Valg af dirigent
2. Valg af to stemmetællere
3. Valg af referent
4. Bestyrelsens beretning
5. Forelæggelse og godkendelse af regnskab
6. Indkomne forslag (eventuelle forslag skal være formanden i hænde senest 14 dage før generalforsamlingen)
7. Valg af bestyrelse
8. Valg af delegerede til landsforeningens generalforsamling (afholdes den 2. november 2013 i Fredericia)
9. Valg af kasserer
10. Valg af suppleanter
Anne Voigt (modtager genvalg)
Eva Brun Lyby (modtager genvalg)
11. Eventuelt

Foredrag med Michel Gorju

Michel Gorju er Familie & psykoterapeut, PAS konsulent samt kursusleder

ved de adoptionsforberedende kurser. Foredraget begynder efter generalforsamlingen ca. kl. 19.15

*„Al adfærd er kommunikation“
(Citat Søren Hertz)*

Michel Gorju vil ud fra sin store erfaring komme ind på betydningen af tidlig omsorgssvigt og hvordan man som fagperson og forældre arbejder med dette gennem hele barnets opvækst. Han vil i det omfang det er muligt bringe sine oplevelser fra Afrika ind i sit oplæg.

Når adoptivforældre skal møde deres kommende adoptivbarn og barnet skal møde sine adoptivforældre for første gang, er mødet for begge en historie med mange tab. Tab som sætter sine spor både hos forældre og ikke mindst hos barnet. Forældre har mulighed for at bearbejde deres tab, men barnet har ofte fra fødsel været overladt til sig selv, uden mulighed for at få hjælp. Når barnet udsættes for disse traumatiske oplevelser sætter det sig i barnets nervesystem og barnet udvikler strategier, for at beskytte sig selv.

Som adoptivforældre bliver det ofte en udfordring at etablere en tilknytningsproces. Dels fordi tilknytningen kræver mange gentagelser og dels fordi at det kan være svært for forældre at aflæse, hvad der er overlevelseshandlinger og ikke.

Formår forældre ikke at skabe grobund for tilknytningen, vil barnet ofte forblive i en tilstand med et højt angst/stress niveau. Ligeledes vil alle nye skift i hverdagen ofte betyde øget angst/stress niveau. Dette stiller helt særlige krav til forældrenes og fagpersoners evne til at skabe forudsigelighed og trykthed i barnets hverdag.

Tilknytning er livsvigtig. Det er den første relation til andre mennesker og vil påvirke barnets fremtidige måde at være i relationer til andre mennesker på.

I 2012 tog Michel til Afrika i 3. mdr. for at arbejde på et børnehjem. Baggrunden var, at han syntes, at han havde brug for at komme helt tæt på anbragte børns hverdag, for på den måde at opkvalificere sit arbejde som kursusleder ved de adoptionsforberedende kurser, samt sit daglige rådgivningsarbejde med adopterede børn og deres familier. Igen i oktober 2012 fik han mulighed for at besøge Afrika, hvor formålet denne gang var undervisning af de faggrupper, som kommer i kontakt med udsatte børn.

Han vil i sit oplæg komme ind på betydningen af tidlig omsorgssvigt og hvordan man som fagperson og forældre arbejder med dette gennem hele barnets opvækst. Han vil i det omfang det er muligt bringe mine oplevelser fra Afrika ind i sit oplæg.

Tilmelding:

Foredraget er gratis, men af hensyn til det praktiske arrangement bedes bindende tilmelding ske til formanden Lis Harmundal, mail: nordsjaelland@adoption.dk **senest den 6. september**. Medlemmer fra andre lokalforeninger må gerne deltage, men har ikke adgang til generalforsamlingen.

Ved evt. spørgsmål, kontakt venligst formanden på ovenstående mail-adresse eller tlf. nr. 30 75 32 58.

*Tre smukke piger.
Ida 14, Karla 8,
Asta 10. Alle tre
født i Kina.*

Veronica 3 år, født i Bolivia.

Noah, 6 år, født i Vietnam.

Temanummer om **Mad & drikke**

Adoption & Samfund
Nr. 6 · Vinter 2013

Skriv dine erfaringer om adoption og mad.

Mad er bl.a. et symbol på kærlighed og omsorg. Gennem mad og måltider opbygges gradvist et tilknytningsforhold mellem barn og forældre. Nogle adoptivbørn reagerer uforholdsmæssigt voldsomt, hvis maden mangler, og andre kan helt afvise at spise. Nogle børn er underernærede, når de bliver adopterede, og det kan være en udfordring at få barnet til at spise, eller barnet overspiser eller gemmer mad af angst for, at der ikke skal være nok.

Nogle børn får tilvænningsproblemer med kosten, når de skifter land, og atter andre tåler ikke særlige madvarer fx laktose.

Mad er også kilde til velvære og nydelse. Måske har dit barn en særlig livret fra sit oprindelsesland, som det bliver ved med at holde fast i. Og måske er det blevet hele familiens livret. Del også gerne jeres yndlingsopskrifter med læserne.

Deadline for indlæg er 10. november 2013

**Send dit bidrag til
bladet@adoption.dk**

Kinesisk nudelsuppe fås ikke bedre end i Kina! Her spiser Laura nudelsuppe i Shanghai 2007.

Familearrangement

Lørdag den 28. september kl. 13 – 16
DGI-huset, Værkmestergade 17, Århus C

Kom og få et par timers sjov, leg og en hyggelig eftermiddag sammen med jeres børn. Lokalforeningen har igen lejet springhallen og også i år klatrevæggen i DGI-huset.

Bestyrelsen vil derfor gerne invitere „legebørn“ i alle aldre til et par hyggelige timer. Der vil være mulighed for spring, leg og tummel. Vi har ligesom sidste år instruktører på, som vil sætte gang i løjerne.

DGI huset har desværre ændret på caféens åbningstider, så i år begynder vi med et let traktament, inden vi kl. 14 kan tumle og springe rundt i springhallen og blive udfordret på klatrevæggen, så kom og være med allerede fra kl.13.

Arrangementet er gratis, men af hensyn til bestilling af mad og drikkevarer er tilmelding til familiearrangementet nødvendig.

Tilmelding:

Senest den 14. september til Helle Andersen 4112 5375 eller mail: chha@youmail.dk ved tilmeldingen. Oplys venligst antal børn og voksne, samt børnenes alder.

Sporløs og hvad så? – filmforevisning med Shital Andersen

Søndag den 17. november kl. 13 – 16 i Festsalen,
Bygning D på Sct. Anna. Gade Skole, Århus C

Shital Andersens baggrund for at lave denne film er interessen for, hvad der sker, når adopterede og biofamilier kommer i kontakt med hinanden, og hvad der efterfølgende er kommet ud af det.

Tilmelding senest den 10. november
– til Jeanette Lyk på:
adoption.lyk@profibermail.dk

Pris 50,- kr. pr. person, beløbet indbetales på foreningens konto: Reg.nr.: 1917 kontonr.: 8966382636

Af hensyn til indkøb bedes ved tilmeldingen oplyst, hvor mange børn og voksne der kommer. *Alle er velkommen.*

24 mdr. Daniel-Wu, født i Sydkorea, skærer Pluto-kagen for.

Generalforsamling

Lørdag den 28. september kl. 14.30 – 15.30
DGI-huset, Værkmestergade 17, Århus C

Dagsorden:

1. Valg af dirigent.
2. Valg af 2 stemmetællere
3. Valg af referent.
4. Formandens beretning
5. Forlæggelse og godkendelse af regnskab.
6. Indkomne forslag.
7. Valg af bestyrelsesmedlemmer
På valg:
Anne-Mette Knudsen – genopstiller
Lene Bech – genopstiller
Ina Dygaard – genopstiller
Jeanette Lyk – genopstiller
Tina Pedersen – opstiller
Thomas Bentzen – opstiller
8. Valg af revisor + evt. suppleant
9. Valg af delegerede til Landsgeneralforsamlingen

Forslag til dagsordenens punkt 6 skal være formanden skriftligt i hænde senest 14 dage før generalforsamlingen.

Adresse: Jeanette Lyk, Langballevej 14, 8320 Mårslet.
adoption.lyk@profibermail.dk
De gældende vedtægter kan findes på www.adoption.dk.

Har du idéer og lyst til at lave arrangementer for både adoptanter og adopterede, så er der også plads til dig i bestyrelsen. Bestyrelsen mødes ca. hver anden måned på hverdagsaftener. Hvis det er noget for dig, så kontakt Jeanette Lyk og hør nærmere.

Se også foreningens nye hjemmeside: oestjylland.adoption.dk

Årsmøde i GEA

Lørdag den 28. september 2013 fra kl. 11.00 – ca.
15.00 Østerbro Lilleskole, Sionsgade 5A, 2100 Kbh. Ø

- Underholdning fra kl. 11 – 12 v. cirkusartist Kasper – han er både for voksne og børn!
- GEA inviterer til frokost fra kl. 12 – 13
- Start på årsmødet kl. 13.00

Dagsorden for Årsmødet er i henhold til vedtægterne:

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent
3. Valg af stemmetællere
4. Bestyrelsens beretning ved formand Charlotte Knop
5. Forelæggelse og godkendelse af regnskab ved Gitta Wörtwein (vil blive udleveret ved mødet)
6. Indkomne forslag
7. Valg af bestyrelse samt suppleanter
8. Valg af delegerede til Landsforeningens Generalforsamling
9. Valg af revisor samt suppleant
10. Evt.

Tilmelding:

Senest den 22. september til mariath9@gmail.com
mobil: 2625 8022 af hensyn til indkøb af mad.

PS: Meddel gerne alder på jeres børn af hensyn til underholdningen.

Vi glæder os til at se jer!
GEA's bestyrelse

Noah, 6 år, lånte motorcyklen udenfor skolen på sin 1. skoledag 14. august 2013. Noah er født i Vietnam.

Generalforsamling og foredrag

Lørdag den 28. september 2013 kl. 12.30
til ca. kl. 16.00 på Nørhøne Skole

Dagsorden:

1. Valg af dirigent.
2. Bestyrelsens beretning
3. Forelæggelse og godkendelse af regnskab
4. Indkomne forslag
Skal være formanden Else Jungersen Overbye i hænde senest lørdag den 14. sep. 2013.
5. Valg af bestyrelsesmedlemmer:
På valg er:
Jens Næsby – genopstiller
Karin Bloch Nøhr – genopstiller
Else Jungersen Overbye – genopstiller
6. Valg af 2 suppleanter
7. Valg af delegerede til Landsforeningens generalforsamling, jf. § 6.
8. Valg af revisor og revisorsuppleant
9. Evt.

Foredrag ved Jens Damkjær

Formanden for Adoption & Samfund holder foredrag om:

- Adoption som familieform anno 2013. Jens vil bl.a. komme med bud på, hvordan vi agerer som adoptivfamilie og holder „tungen lige i munden“ i forhold til al den omtale, der har været omkring adoption det sidste års tid. Hvordan ruster vi vore børn og os selv til at holde fast i, at vores familieform er ok?
- Venskaber. Vores børn har brug for at knytte tætte relationer med andre børn. Er relationen med andre børn vigtigere end forældre/barn relationen? Det har Jens Damkjær et spændende og måske provokerende bud på.
- Det politiske arbejde i Adoption & Samfund.

Tilmelding og pris:

Senest 21. september 2013 til adoptionnordjylland@sol.dk eller Jens Næsby tlf. 22 50 13 15.

Prisen for dette spændende foredrag er 75,- kr. for medlemmer og 125,- kr. for ikke-medlemmer. Kaffe, te og kage serveres under foredraget, ligesom der kan købes sodavand.

Vi glæder os til at se jer til en god eftermiddag med generalforsamling og foredrag.

Venlig hilsen,
Adoption & Samfund, Lokalforeningen i Nordjylland

Vi gør opmærksom på, at foreningen ser sig nødsaget til at eftersende regning for deltagerbetaling ved udeblivelse uden afbud, som kan meldes telefonisk samt på e-mail til foreningen.

Filmen der ikke måtte vises på DR!

Tirsdag den 26. november 2013 kl. 19.00. Valby Kulturhus, Valgårdsvej 4–8, 2500 Valby – det foregår i Teatersalen

I 2007–2008 lavede Shital Andersen dokumentarfilmen: 'Et fundament i forandring', som en del af sit speciale på Medievidenskab på Århus Universitet. Filmen blev dengang solgt til Familiestyrelsen, Adoption & Samfund og AC Børnehjælp, der i dag bruger filmen i deres arbejde med kommende adoptanter. Filmen handler nemlig om det, der kommer efter den adopterede har fundet den biologiske familie. Den lægger således vægt på kulturforskelle, bristede forventninger og tager fat på det issue, om man overhovedet kan genfinde kontakten med sin biologiske familie trods 20–30 års adskillelse. Derudover lægger filmen vægt på, hvad det betyder at finde den biologiske familie. Shital viser og taler om sin film (og kommende film i samarbejde med Familiestyrelsen) og svarer naturligvis meget gerne på spørgsmål.

Der serveres et let traktament.

Alle der interesserer sig for adoption, er velkommen.

Tilmelding:

Senest **den 16. november 2013**.

Pris: 50 kr. pr. deltager – både tilmelding og betaling foregår på www.koebenhavnadoption.dk – og er bindende.

Ønsker du at kontakte nogen inden tilmelding, så kontakt Birgitte Larsen for spørgsmål via kastrupvej@hotmail.com

Vi i bestyrelsen, glæder os til at byde Jer velkommen til en hyggelig og spændende aften.

Lokalforeningen i København

Generalforsamling og foredrag

Onsdag den 2. oktober 2013 kl. 18.30. Kulturmaskinen, Farvergården 7, 5000 Odense C i lokale „Andersen“ på 1. sal

1. Valg af dirigent.
2. Valg af to stemmetællere.
3. Valg af referent.
4. Bestyrelsens beretning.
5. Forelæggelse og godkendelse af regnskab.
6. Indkomne forslag.
7. Valg af bestyrelse.
8. Valg af delegerede til landsforeningens generalforsamling.
9. Valg af revisor samt revisorsuppleant.
10. Eventuelt.

Indkomne forslag skal være modtaget skriftligt (gerne på mail) af lokalforeningens formand Sanne Pedersen senest 14 dage før generalforsamlingen.

Vi har et stort ønske om nye medlemmer i bestyrelsen.

Kontakt venligst Sanne på tlf. 65 97 22 97, mobil 20 47 02 35, mail mai.lan@mail.dk, hvis I gør jer overvejelser eller har spørgsmål til dette.

Foredrag med Niels Peter Rygård, cand.psych.

Foredraget begynder efter generalforsamlingen ca. kl. 19.30.

Niels Peter Rygård vil ud fra sin store erfaring og viden holde foredrag med udgangspunkt i emnerne:

- Hvilke udfordringer har adopterede og deres familier i forhold til tilknytning?
- Hvordan kan man arbejde med dem?
- Hvordan kan man forebygge omsorgssvigt hos børn før adoptionen – om oplægsholderens internationale uddannelsesprojekt for børnehjem og plejefamilier, www.fairstartglobal.com.

Foredraget er gratis, men vi opfordrer deltagerne til at donere et beløb til Fairstartglobal (mere om dette på aftenen).

Alle er velkomne, men af hensyn til traktament vil vi bede om tilmelding til foredraget senest tirsdag den 24. september til Sanne: mai.lan@mail.dk eller tlf. 20 47 02 35.

Der vil blive serveret kaffe/te og kage eller andet mundgodt i løbet af aftenen.

ANNONCE

ADOPTIONSRÅDGIVNING I NORDJYLLAND

Har familien adopteret eller påtænker at adoptere et barn?

Nuværende og kommende adoptivfamilier kan have uafklarede spørgsmål omkring dagligdagen og andet som adoptivfamilie. Jeg tilbyder adoptionsrådgivning i denne forbindelse. Jeg er uddannet sygeplejerske og er adoptivmor til et sent adopteret barn.

Ring og hør nærmere:

☎ 52 80 05 25 ✉ kirstenadoption@sol.dk
Kirsten Næsby, Aalborg

Dejligt at få bassinet for sig selv. Ditte er 11½ og født i Vietnam.

ANNONCE

Terapi til Adopterede Børn "At bygge bro mellem fortid og nutid"

Mulighed for en gratis og uforpligtende introduktions-samtale

Konsultation i
Vejle

Tlf: 2513 0428

Medlem af Dansk Psykoterapeutforening

Solveig Lund Bech

Mor til 3 adopterede børn

Psykoterapeut Børneterapeut og Pædagog
solveigbech@gmail.com www.SolveigB.dk

Johanna 6 år og Frida 7 år er født i Kina.

Andrea 5 år, født i Kina.

Silke 2 år. Født i Hunanprovinsen, Kina.

Mads 12 år, født i Vietnam.

LOKALFORENINGER

Her finder du din lokalforening. Ikke alle har hjemmesider.
Er du i tvivl om dit tilhørsforhold, så se under adresser og links på www.adoption.dk

Lokalforeninger i Region Nordjylland

Nordjylland

Else Jungersen Overbye, Parallevej 12, Nørhøje, 9430 Vadum
Web: nordjylland.adoption.dk
Mail: nordjylland@adoption.dk
Tlf.: 98 17 17 11

Lokalforeninger i Region Midtjylland

Gudenåen

Mona Østergård, Sanglærkevej 12, Mønsted, 8800 Viborg
Web: gudenaen.adoption.dk
Mail: gudenaen@adoption.dk
Tlf.: 86 64 61 72

Vestjylland

Charlotte Christensen, Ringkøbingvej 1, 7400 Herning
Web: vestjylland.adoption.dk
Mail: vestjylland@adoption.dk
Tlf.: 97 21 18 78

Østjylland

Jeanette Lyk, Langballevej 14, 8320 Mårslet
Mail: oestjylland@adoption.dk, tlf.: 61 28 76 63
Web: oestjylland.adoption.dk

Lokalforeninger i Region Syddanmark

Sydvestjylland

Jørn K. Pedersen, Prangeager 38, 7120 Vejle Øst
Web: sydvestjylland.adoption.dk
Mail: sydvestjylland@adoption.dk
Tlf.: 60 82 04 35

Sydøstjylland

Ulla Grau, Hydevadvej 28, 6270 Rødekro
Mail: sydoestjylland@adoption.dk
Tlf.: 74 69 38 13

Fyn

Sanne Pedersen, Lundsbergvej 38, 5863 Ferritslev
Web: fyn.adoption.dk
Mail: fyn@adoption.dk
Tlf.: 65 97 22 97

Lokalforeninger i Region Sjælland

Sydsjælland

Pia Thomsen, Faunedalen 12, 4700 Næstved
Mail: sydsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 31 72 01 02

Midt- og Vestsjælland

Lene Borg, Tveje-Merløse 28, 4300 Holbæk
Web: midtogvestsjaelland-adoption.dk
Mail: midtogvestsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 59 43 92 01

Lokalforeninger i Region Hovedstaden

København

Kurt Nielsen, Dæmningen 55, 2500 Valby
Web: koebenhavn.adoption.dk
Mail: koebenhavn@adoption.dk
Tlf.: 36 16 87 25

Københavns Omegn

Elisabeth Rolffes Becker, Trongårdsvej 13A, 2800 Lyngby
Web: koebenhavnsomegn.adoption.dk
Mail: koebenhavnsomegn@adoption.dk
Tlf.: 45 88 06 01

Nordsjælland

Lis Harmundal
Mail: nordsjaelland@adoption.dk

Bornholm

Hanne Nielsen, Anhøjvej 6, 3700 Rønne
Mail: bornholm@adoption.dk
Tlf.: 56 47 08 12

LANDEGRUPPER/INTERESSEGRUPPER

Bolivia

Anette Buch-Illing, buch-illing@privat.dk
Aase Wodstrup Jensen, aase.wodstrup@mail.dk
Katinka Hoydal, hoylysda@mail.dk
<http://bolivialandgruppen.dk>

Bulgarien

Anna Maria Poulsen
amfp57@gmail.com
bulgarien.adoption.dk

Burkinagruppen

Benedikte Lohse
Kollundvej 38, 2770 Kastrup, tlf. 30 79 29 98
bmlohse@hotmail.com
burkinagruppen.dk

Colombia

Kate Nielsen
tlf. 56 14 28 16
colombialandgruppen@gmail.com
www.holagominisite.dk

Danmark

Helle Lykke
Krænkerupvej 6, 4270 Høng, tlf. 51 92 05 95
www.danskadoption.dk (mail via denne adresse)

Ecuador

Sanne Hasseris
sanne@helsingevej.dk, www.ecuadorklubben.dk

Etiopien

Jens L. Tranholm Damkjær
tlf. 86 29 20 28
jensld@mail.dk, www.etiopien-foreningen.dk

Guatemala

Anni Bech Nielsen
tlf. 47 52 77 76

Hviderusland

www.hvideruslandklubben.dk

Indien

Svend Erik Holm, tlf. 64 47 38 35
sve@holm.mail.dk
www.123hjemmeside.dk/indiengruppen

Kaliningrad/Moskva

Helle Pedersen, tlf. 97 17 31 01

Kina

Søren Lodberg
Hjortevej 17, 7100 Vejle, tlf. 60 74 12 50
formand@kinaforeningen.dk, www.kinaforeningen.dk

Landegruppe for Sydkorea

Sisse Jacobsen, Engdraget 25, 3450 Allerød
tlf. 30 23 34 08
koreatrolde@koreatrolde.dk, www.koreatrolde.dk

Nepal

Hanne og Hans Doktor
tlf. 75 65 48 36
hanne.veis@adr.dk

Nigeria

Medlemskontakt: Yvonne Hegaard Hansen
yvonnehegaard@hotmail.com, tlf. 29 64 17 04
www.nigeriaadoption.dk

Peru

Bjørn Rude Voldborg
Æblehaven 1, 3400 Hillerød, tlf. 48 25 05 95
bgv@pharmexa.com

Rumænien

Lars Birk Sørensen
tlf. 86 41 51 13
larsbirk@skylinemail.dk, www.rumania.adoption.dk

Sri Lanka (Dansk Sri Lanka Forening)

Henrik Sloth
Syrenvej 3, 6600 Vejen
tlf. 28 73 50 51
fryds@os.dk
dansksrilankaforening@gmail.com
www.dansksrilankaforening.dk

Sydafrika

Laila Broberg
Rebekkavej 12, 1. sal, 2900 Hellerup, tlf. 61 79 48 08
landegrupesydafrika@gmail.com
www.landegrupesydafrika.dk

Thailand

Mette Juul Andersen
Vangeledet 32, 4760 Vordingborg, tlf. 21 60 19 56
vangeledet32@hotmail.com

Tjekkiet

Anne-Lise Balle
Lucernevej 16, 5210 Odense NV, tlf. 29 40 91 95
tjekkiet@adoption.dk
tjekkiet.adoption.dk

Vietnam

Jeanett Stefansen
Teglværksbakken 31, 2900 Hellerup, tlf. 35 55 78 74
jeanett.jeppe@gmail.com
www.vietnamadoption.dk

Interessegrupper

Bal Vikas Venner, Indien

Annette Havemann Linnet, tlf. 49 19 09 13
Hanne Juhl Holm, tlf. 26 36 27 23
www.balvikas.dk, info@balvikas.dk

Colombia – Fanas venner

Ulla Gehlert, Julageravenget 22, 5260 Odense S,
tlf. 66 15 10 98, sugehlert@yahoo.dk

Eneadopter (GEA)

Gitta Wörtwein, tlf. 40 93 11 03
geagitta@gmail.com
Maria Thomasson, tlf. 26 25 20 22
mariath9@gmail.com

Børnehjemmet Palna, Indien

Mette Thomsen, tlf. 38 28 50 25

Gruppen af adoptivforældre til børn med handicap

Bernadette Marsh
bernadettetmarsh@gmail.com

R Å D G I V N I N G S G U I D E

Adoption & Samfund tilbyder rådgivning i alle faser af en adoption. Rådgiverne er enten faglige rådgivere med en specifik relevant uddannelse og særlig viden om adoption eller adopterede og adoptanter, som kan komme med råd baseret på deres personlige erfaringer og foreningens viden.

Rådgiverne arbejder på frivillig basis. De har tavshedspligt. De fleste rådgivere besvarer rådgivningsopkald i deres hjem.

Bemærk, at faglige rådgivere og forældre-rådgivere har lukket i juli. Sagsrådgiverne kan kontaktes hele sommeren. Kontakt bedst efter kl. 20.

SAGSRÅDGIVERE

Sagsrådgiverne svarer på generelle spørgsmål om adoption og rådgiver i alle faser af adoptionsproceduren fra de første overvejelser om adoption, til adoptionsbevillingen er givet.

Simple spørgsmål kan fremsendes på mail til adressen: raadgivning@adoption.dk.

For egentlig rådgivning i adoptionssager er det bedre at henvende sig telefonisk til en af rådgiverne nedenfor, især hvis det drejer sig om lidt mere komplicerede sager, f.eks.:

- Sager, hvor ansøgerne fornemmer risiko for helt eller delvist afslag på godkendelse.
- Anke- og klagesager.
- Problemer i matchningssager.
- Problemer i forhold til de formidlende organisationer.

Janet Majlund 40 58 66 66
 Mie Olesen 36 45 02 08
 Annike Kjær Hansen 35 82 35 43
 Josie Köhlert 43 64 70 10
 Bente Romanoff 33 22 88 68
 Hvis du ikke træffer nogen, så læg en besked på telefonsvareren eller send en mail.

FAGLIGE RÅDGIVERE

Rådgiverne er fagfolk, der frivilligt rådgiver inden for deres professionelle fagområde.

Læge

Besvarer spørgsmål om helbreds- og handicapforhold hos adoptionsansøgere, barn i forslag og adopterede.

Jens Bertelsen 23 45 49 97
 E-mail: musaeus@dadlnet.dk
 Ida Bjerrum Bach 25 78 41 24
 E-mail: ibb@dadlnet.dk

Sundhedsplejerske

Rådgiver om den gensidige tilknytningsproces og almindelige reaktionsmønstre. Hvordan hjælper man sit barn igennem overgangen fra børnehjem/plejefamilie til adoptivfamilie.

Gitte Korsholm Jørgensen 60 12 22 57
 Lis Ravn 74 56 85 44
 E-mail: lisr@haderslev.dk

Pædagogisk konsulent

Rådgiver om institutionsstart, indskoling og vanskeligheder i institutioner/skoler.

Gitte Stæhr Larsen 48 24 51 55 / 31 16 69 51

Speciallærer

Rådgiver, hvis der er behov for eller overvejelser om en særlig undervisningsindsats i skolen, særligt i forbindelse med omsorgssvigtede børn.

Pia Robinson 21 66 76 18
 E-mail: pia-robinson@hotmail.com

Talepædagog og speciallærer

Rådgiver om tale- og sprogsvækheder før eller efter barnets ankomst. Sparrer evt. med den lokale talepædagog.

Irene Bjerregaard 27 12 93 07
 Lise Jensen 20 96 39 00
 E-mail: stinne_odder@hotmail.com

Psykolog

Rådgiver unge/voksne adopterede og adoptivfamilier. Psykologen kan medvirke til at viderefremme evt. behov for længerevarende indsats til relevante behandlere og/eller instanser.

Birgit Cederholm 44 44 33 82
 Ingen mulighed for at lægge besked på svarer.
 Palle Vestberg 33 11 90 20 (dag)
 33 32 94 07 (aften)
 E-mail: palle.vestberg@psykologservice.dk
 Desuden personlig henvendelse i København.

Socialrådgiver

Råd og vejledning om at samarbejde med sociale myndigheder, dvs. at finde vej i systemerne, lov og ret, herunder at forstå bevillinger og afslag. Rådgiveren kan ikke afgøre eller omstøde kommunens afgørelse, men bistå med vejledning om muligheder for at anke en afgørelse.

Lise Rytter Krogh 51 22 07 68

Socialpædagog og lektor i pædagogik

Råd og vejledning til adoptivforældre vedr. mindre dagligdags udfordringer eller større vanskeligheder vedr. opdragelse og familieliv. Telefonisk bedst efter kl. 20.30.

Jette Eriksen 36 49 84 40 / 22 54 60 53
 E-mail: jee@ucsj.dk

Adoptionslinjen

Et rådgivningstilbud til dig der er adopteret, eller dig der gerne vil tale med en adopteret. Vi tilbyder en generel snak om det at være adopteret i Danmark samt særlige udfordringer og problemer ved at være adopteret. Ligeledes kan du få råd og vejledning om søgning af biologisk ophav; motivation, kontakt, søgningsproces samt tiden efter et evt. møde.

Adoptionslinjen er åben:

mandage fra 19.30 til 21.30.

Henvendelse via e-mail forud for rådgivning/samtale foretrækkes. Herefter aftales der om vi skal skype, telefonere eller maile i anførte tidsrum.

Karen-Lise Gram 51 25 16 04
 E-mail: adoptionslinjen@adoption.dk
 Skype: adoptionslinjen

Pædagog

Rådgiver om barnets/børnenes start i institution og dagpleje samt eventuelle vanskeligheder i institutionen/dagplejen.

Rie Østergaard 97 22 12 87 / 22 43 91 52
 Charlotte Christensen 91 21 18 78
 E-mail: charlotte@sircus.dk
 Telefontid kl. 20.00 - 21.00

FORÆLDRERÅDGIVERE

Rådgiverne er medlemmer med særlig interesse i et bestemt emne inden for adoptionsområdet.

Ventelistefrustrationer

Rådgivning, når man er i adoptionsforløbet og oplever frustrationer, fordi forløbet ikke går som forventet, eller når det er vanskeligt at klare ventetiden.

Jan og Anette Mark 51 32 39 76

Adoption af præmature børn

Rådgivning om det at få et præmaturnt barn i forslag eller at have et præmaturnt barn.

Trine Boardman 31 55 20 79

Tab af barn i forslag

Hjælp og støtte til dem, der har mistet et barn, som de har haft i forslag og været godkendt til.

Janne Skov 66 13 63 02

Anonym adoption af danske børn

Rådgivning om anonym adoption af danske børn.

Helle Lykke 51 92 05 95
 E-mail: helle.lykke@gmail.com

Adoption af større børn

Rådgivningssamtaler og mulighed for kontakt til andre familier, der har modtaget større børn, som tilbyder telefonisk støtte og hjælp om de problemer, der kan være forbundet hermed.

Anne Marie Poulsen 28 29 26 18
 E-mail: amfp@pbhome.dk

Teenager i hjemmet

Rådgivning til adoptivfamilier med spørgsmål og problemer vedr. børn i præpubertet og teenagealderen. For såvel forældre som unge.

Inger Sørensen 45 93 80 06
 E-mail: inger_soerensen@mail.dk

Skoleproblemer

Rådgivning i forbindelse med vanskeligheder knyttet til den adopteredes skolegang.

Janet Majlund 40 58 66 66
 E-mail: janetmajlund@hotmail.com

Eneadoptanter/GEA

Rådgiver eneansøgere før/under/efter godkendelse og efter hjemtagelse af barn. GEA har også faglige rådgivere. Tilbyder desuden hjælp til opstart af samtalegrupper når som helst i adoptionsprocessen.

Maria Thomasson 26 25 80 22
 E-mail: mariath9@gmail.com
 Signe Hindsberger 23 31 01 20
 E-mail: signhind@post7.tele.dk

ADOPTIONSKALENDER

Husk, du er altid velkommen til at deltage i et arrangement i andre lokalforeninger end din egen

Dato	Tid og sted	Arrangement	Arrangør/kontakt
13.9.- 15.9.2013	Kl. 18.00 – 14.00 OBS! Estimerede tidspunkter	Generalforsamling og træf 2013 Fælles akt. og generalforsamling om lørdagen og man deltager i det omfang man ønsker.	Landegruppe for Sydkorea Info om tilmeldingsfrist, pris og endeligt program: www.landegruppe-sydkorea.dk
14.9.2013	Kl. 14.00 – 16.30 Et sted i Odense. <i>Se kalenderen på A & S' hjemmeside!</i>	Temaeftermiddag: „SER DU MIG“ - det adopterede barn i skolen v/ kursuseleder ved de adoptionsforberedende kurser Michel Gorju	LF Fyn Pris: 150,-/200,- kr. Seneste tilmelding 4. september 2013 til Ulla Gehlert: usgehlert@yahoo.dk eller tlf. 66 15 10 98.
16.9.2013	Kl. 18.30 – 21.30 Frederiksborg Centret, Hillerød Lokale på tavle v/indgangen	Generalforsamling og foredraget "Al adfærd er kommunikation" v/familie- & psykoterapeut, PAS-konsulent og kursusleder ved de adoptionsforberedende kurser Michel Gorju. <i>Se annonce i bladet.</i>	LF Nordsjælland Lis Harmundal, tlf. 30 75 32 58 Bindende tilmelding pr. mail: nordsjaelland@adoption.dk Senest den 6. september 2013
28.9.2013	Kl. 10.00 – 18.00 Sted oplyses senere	Bedsteforældrekursus for bedsteforældre og andre nære relationer. <i>Se nærmere på: www.adoptionsraad.dk</i>	Familieterapeut Michel Gorju tlf. 30 24 47 64 Psykoterapeut MPF, Karen Fabricius Hansen tlf. 26 28 42 13
28.9.2013	Kl. 12.30 – 16.00 På Nørhøne Skole, Vadum	Generalforsamling og efterfølgende foredrag v/landsformand Jens Damkjær. <i>Se annonce i bladet.</i>	LF Nordjylland Jens Næsby tlf. 22 50 13 15 Tilmelding senest 21. september til: adoptionnordjylland@sol.dk .
28.9.2013	Kl. 13.00 – 16.00 DGI-huset, Århus	Familiearrangement og generalforsamling <i>Se annonce i bladet.</i>	LF Østjylland Helle Andersen, tlf. 41 12 53 75 Tilmelding senest 14. september til: chha@youmail.dk
29.9.2013	Kl. 14.00 – 16.00 Trongårdsvej 13 A, Kgs. Lyngby	Generalforsamling og gåtur i Dyrehaven <i>Se kalenderen på www.adoption.dk</i>	LF Københavns Omegn Uforpligtende forhåndstilmelding senest 20. september til: koebenhavnsomegn@adoption.dk
1.10.2013	Kl. 19.00 – 22.00 Holsted Sognegård, Holsted	Generalforsamling og foredrag med Solveig Lund Bech med emnet „Adoptivbarnets histo- rie, livsvilkår og udfordringer“ <i>Se kalenderen på www.adoption.dk</i>	LF Sydvestjylland Lilian Vigtoft-Jessen mail: lilian.vigtoft-jessen@adoption.dk Tilmelding pr. mail senest 17. september
2.10.2013	Kl. 18.30 – 22.00 Kulturmaskinen, Odense C Foredraget starter ca. kl. 19:30	Generalforsamling 2013 samt efterfølgende foredrag med cand. psych. Niels Peter Rygaard <i>Se annonce i bladet.</i>	LF Fyn Sanne Pedersen, tlf. 20 47 02 35 Tilmelding til foredraget senest tirsdag 24. september til: mai.lan@mail.dk
3.10.2013	Kl. 19.00 – 22.00 Cuben, Christiansfeld	Foredrag med læge, ph.d. Grete Teilmann og efterfølgende generalforsamling <i>Se annonce i bladet</i>	LF Sydøstjylland Ulla Ursin Grau, ullasse@post.tele.dk Tilmelding senest den 27. september
8.10.2013	Kl. 18.30 – 19.30 Roskilde Private Realskole, Roskilde	Generalforsamling med efterfølgende foredrag <i>Se annonce i bladet</i>	LF Midt-og Vestsjælland Lene Borg, tlf. 40 60 92 01 Tilmelding senest 30. september på: Lene.Borg.2B@gmail.com
8.10.2013	Kl. 19.30 – 22.00 Roskilde Private Realskole, Roskilde	Foredrag med cand. psych. aut. og specialist og supervisor i psykoterapi & Organisation og Arbejdspsykologi Anne Saxtorph med emnet: „Det narrative perspektiv på adoptivbørns fortællinger“ <i>Se annonce i bladet</i>	LF Midt-og Vestsjælland Lene Borg, tlf. 40 60 92 01 Tilmelding senest 30. september på: Lene.Borg.2B@gmail.com
8.10.2013	Kl. 19.00 – 21.30 Østergade 24b, 1100 KBH K	Netværkslounge for dig der venter Mød andre kvinder, som også længes efter at blive mor. Kom til en inspirerende aften, der indbyder til hjerterum og nærvær. Læs mere på: www.mommyheart.com	MOMBYHEART Tanja Damborg, tlf. 26 19 76 85 tanja@mommyheart.com Tilmeldingsfrist: 4. oktober
2.11.2013	Kl. 10.30 – 12.30 Trinity, Fredericia	HB-møde	HB
2.11.2013	Kl. 13.00 – 17.00 Trinity, Fredericia	Landsgeneralforsamling <i>Se indkaldelsen i bladet og på www.adoption.dk</i>	HB
5.11.2013	Kl. 19.00 – 21.30 Østergade 24b, 1100 KBH K	Netværkslounge for dig der venter <i>Se arrangement under 8/10</i>	MOMBYHEART Tanja Damborg, tlf. 26 19 76 85 tanja@mommyheart.com Tilmeldingsfrist: 1. november

Se flere detaljer om arrangementerne på <http://kal.adoption.dk>
Optagelse til kalenderen: kalender@adoption.dk

Forkortelser: HB = Hovedbestyrelsen, LF = Lokalforening